BIBLIOTECA CENTRALĂ REGIONALĂ R.P.R. Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE UNIȚI-VĂ!

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XIX
Nr. 887
Vineri 24 febr. 1967
4 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT SI CULTURĂ

CONFERINȚA UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Cuvîntarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

În zilele de 20 și 21 februarie a.c., Palatul Marii Adunări Naționale a găzduit cea de-a VI-a Conferință a Uniunii Asociațiilor Studenților din Republica Socialistă România. Au participat aproape 500 de delegați aleși de tineretul studios din cele 15 centre universitare ale țării și numeroși invitați. Pe ordinea de zi a Conferinței au fost inscrise : Raportul Consiliului U.A.S.R. cu privire la activitatea desfășurată în perioada dintre Conferința a V-a și Conferința a VI-a a U.A.S.R. și sarcinile de viitor ale asociațiilor studenților ; Raportul Comisiei de cenzori ; Modificări la Statutul Asociațiilor Studenților din Republica Socialistă România ; Alegerea Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților din Republica Socialistă România și a Comisiei de cenzori.

Luni, 20 februarie, ora 10. În sala conferinței sosesc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Leonte Răutu, Manea Mănescu, Virgil Trofin. Delegații și invitații au întîmpinat cu căldură și entuziasm pe conducătorii partidului și statului, manifestîndu-și dragostea și atașamentul profund față de partid.

Primit cu vii și îndelungi aplauze, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. În repetate rînduri, cuvîntarea secretarului general al C.C. al P.C.R. a fost subliniată cu puternice aplauze.

La primul punct al ordinii de zi, Mircea Angelescu, președintele Consiliului U.A.S.R., a prezentat Raportul Consiliului U.A.S.R. Raportul Comisiei de cenzori a fost prezentat de Ilie Simon, președintele comisiei. Au început apoi discuțiile la rapoarte.

(Continuare în pag. a 2-a)

Dragi tovarăși,

Conferința dumneavoastră, chemată să analizeze activitatea organizațiilor studențești și să traseze sarcinile lor de viitor, capătă o importanță și mai mare prin aceea că ea coincide cu împlinirea a 10 ani de la înființarea Uniunii Asociațiilor Studenților din România.

Cu acest prilej vă felicit din toată inima și vă adresez dumneavoastră, tuturor studenților din patria noastră, un salut călduros din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și Guvernului. **(Aplauze prelungite).**

Uniunea Asociațiilor Studenților a desfășurat o activitate rodnică, a adus o contribuție valoroasă la înfăptuirea politicii partidului de educare și pregătire a tinerelor generații de intelectuali ai României socialiste. Zeci și zeci de mii de specialiști care au absolvit în acești ani învățămîntul superior își amintesc cu plăcere de anii studenției, de activitatea desfășurată în rîndul asociațiilor studențești, care au contribuit la formarea lor ca intelectuali și cetățeni devotați construcției socialiste. În acest deceniu de activitate, Uniunea Asociațiilor Studenților din România și-a dovedit pe deplin utilitatea, și-a cîștigat cu cinste locul de organizație revoluționară a studenților. **(Aplauze).**

Dezvoltarea neîntreruptă a economiei naționale, amploarea pe care o capătă activitatea științifică, răspîndirea culturii, înflorirea întregii noastre societăți fac necesar, an de an, un număr tot mai mare de specialiști cu studii superioare în toate domeniile vieții sociale. Pentru satisfacerea acestor necesități în continuă creștere, statul nostru face mari eforturi materiale și financiare. În universitățile și institutele de învățămînt superior din România învață astăzi peste 136 000 de studenți. Numai în acest an au intrat pe porțile facultăților circa 30 000 de tineri și tinere. Anual cheltuielile alocate de stat pentru fiecare student se ridică în medie la aproape 12 000 lei. Dezvoltarea și construirea noilor spații de învățămînt, înzestrarea laboratoarelor cu aparatură și utilaj modern asigură condiții tot mai bune pentru desfășurarea procesului de învățămînt, pentru studiu. A sporit considerabil numărul căminelor și cantinelor, astfel încît în prezent circa 60 la sută din numărul studenților locuiesc în cămine și iau masa la cantine. Avînd asigurate astfel de condiții de studiu și de viață, studenții își pot concentra toate forțele spre învățătură, pentru a-și însuși o înaltă pregătire științifică și culturală.

Analizînd organizarea și desfășurarea procesului de învățămînt, activitatea de formare a noilor generații de intelectuali ai patriei, putem spune că ele au dat rezultate bune. Aproape în totalitatea ei, studențimea țării învață cu conștiinciozitate, își însușește cu rîvnă noile cuceriri ale științei și tehnicii, se pregătește cu spirit de răspundere pentru ca mîine să-și poată aduce contribuția activă la măreața operă de edificare a noii societăți, de înflorire a națiunii noastre socialiste. **(Vii aplauze).**

Folosesc acest prilej pentru a exprima aprecierea pozitivă a conducerii partidului și statului față de activitatea intensă și rodnică desfășurată de valorosul corp didactic universitar al țării noastre. **(Aplauze).** Profesorii, conferențiarii, asistenții, întregul personal didactic și științific din învățămîntul superior își îndeplinesc cu cinste îndatorirea nobilă pe care le-a încredințat-o societatea, de a educa și forma noile generații de intelectuali ai României socialiste. Prin munca lor pasionată, animată de spirit patriotic, desfășurată atît în procesul de învățămînt cît și în cercetarea științifică — activități inseparabile — cadrele din învățămîntul superior aduc o contribuție însemnată la înfăptuirea politicii partidului de desăvîrșire a construcției socialiste, la crearea condițiilor necesare trecerii la făurirea societății comuniste.

Doresc să folosesc această împrejurare pentru a saluta în numele conducerii partidului și statului pe toți dascălii și cărturarii care de la înălțimea catedrei universitare transmit noilor generații mesajul culturii și științei înaintate. **(Aplauze prelungite).**

Dragi tovarăși,

Ca în toate domeniile de activitate, și în învățămîntul superior parcurgem, an de an, un proces de continuă perfecționare. N-am proceda însă just dacă n-am evidenția lipsurile și neajunsurile care se mai manifestă în acest important sector al vieții sociale. Dezvăluirea lipsurilor ne ajută să cunoaștem și să înțelegem mai bine stările de lucruri din fiecare compartiment al construcției socialiste, ne dă posibilitatea să stabilim măsurile cele mai indicate pentru îmbunătățirea continuă a muncii, pentru asigurarea mersului tot mai hotărît înainte.

Trebuie să spunem că în desfășurarea procesului de învățămînt nu se asigură întotdeauna înarmarea studenților cu cele mai noi cunoștințe științifice. Deși s-a discutat mult și s-au făcut numeroase propuneri în vederea îmbunătățirii programelor, cursurilor și sistemului de predare, practic s-a făcut încă puțin în această direcție de către cadrele ce lucrează în învățămîntul superior, de către conducerile institutelor, de către Ministerul Învățămîntului. Considerăm că este necesar să se acționeze cu mai multă hotărîre pentru aplicarea în viață a măsurilor stabilite privind ridicarea continuă a nivelului științific al învățămîntului nostru superior.

Este necesar ca toate conducerile institutelor de învățămînt superior, Ministerul Învățămîntului să acorde o atenție mai mare îmbunătățirii conținutului lecțiilor, asigurării cursurilor și materialelor didactice necesare predării în bune condiții a tuturor disciplinelor științifice.

O altă problemă asupra căreia s-a discutat și se discută destul de mult — dar care nu și-a găsit încă o rezolvare corespunzătoare — este legarea mai strînsă a învățămîntului superior de viață, de practică. Modul actual de organizare a practicii, a contactului studenților cu realitățile producției și vieții sociale nu oferă acestora posibilitatea de a-și însuși cunoștințe practice temeinice, astfel ca la ieșirea din universitate să poată munci cu cea mai înaltă competență în sectorul încredințat. Trebuie să se manifeste o grijă sporită pentru îmbunătățirea desfășurării practicii în producție a studenților. Este necesar să fie lichidate tendințele de transformare a practicii într-o îndeletnicire formală, să se ia măsuri pentru ca perioada pe care studentul o petrece în unitățile productive să fie valorificată la maximum, atît pentru dezvoltarea cunoștințelor sale profesionale, cît și pentru integrarea viitorului specialist în atmosfera proprie activității productive, în ambianța specifică domeniului pentru care se pregătește. Trebuie să ținem seama mai mult de experiența din trecut a școlii noastre, cît și de experiența învățămîntului superior din țările avansate pentru a asigura legarea strînsă a întregului învățămînt de viață, de activitatea practică.

O problemă care trebuie să ne rețină în mod deosebit atenția este faptul că în facultățile noastre mai există un număr de studenți, este drept din ce în ce mai mic, care nu depun toate străduințele pentru a-și însuși cunoștințele profesiunii alese. În unele secții de la cîteva facultăți din București, din totalul celor înscriși în anul I au absolvit cursurile în termen abia 30—40 la sută. Asemenea stări de lucruri impun Ministerului Învățămîntului și conducerilor institutelor respective să studieze atent cauzele lor și să ia măsuri corespunzătoare.

Sînt, de asemenea, unele manifestări de indisciplină, de încălcare a normelor de conviețuire socială în rîndul unor studenți, față de care nici corpul profesoral, nici organizațiile de partid, de U.T.C. și asociațiile studențești nu dovedesc exigența necesară. Se mai găsesc, din păcate, unii studenți care consideră că societatea are toate obligațiile față de ei, în timp ce lor nu le revine nici o obligație față de societate. Ei nu înțeleg suficient de bine răspunderea ce o au față de oamenii muncii care le asigură, prin eforturile lor, condiții optime de învățătură.

Principala cerință pe care partidul, statul, întreaga societate o pun în fața învățămîntului superior este ridicarea calității procesului de instrucție și educație la nivelul marii revoluții științifice contemporane.

Conducerile institutelor de învățămînt superior, Ministerul Învățămîntului poartă răspunderea nemijlocită pentru nivelul științific și pedagogic la care se desfășoară procesul instructiv în învățămîntul superior, pentru introducerea noilor cuceriri ale științei în predarea tuturor disciplinelor universitare. Ministerul Învățămîntului trebuie

(Continuare în pag. a 2-a)

Cuvîntul tovarășului Acad. ȘTEFAN BĂLAN, ministrul învățămîntului

Stimați tovarăși,

Dragi studenți,

Îngăduiți-mi să-mi exprim bucuria de a participa la cea de-a VI-a Conferință a Uniunii Asociațiilor Studenților din România și să adresez delegaților la Conferință și întregii noastre studențimi un salut cordial, plin de căldură și de dragoste, din partea conducerii Ministerului Învățămîntului ; dind glas sentimentelor care animă pe toți slujitorii școlii superioare românești, urez succes deplin lucrărilor conferinței și vă felicit cu prilejul împlinirii a 10 ani de la constituirea asociațiilor studențești. Conferința la care participăm reprezintă o expresie vie a maturității, competenței și spiritului de răspundere cu care tineretul universitar își apreciază propria-i activitate și își stabilește obiectivele muncii sale de viitor, în vederea îndeplinirii în cele mai bune condiții a sarcinilor ce-i revin prin directivele partidului.

În cadrul vastului program stabilit de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R., care inaugurează o nouă etapă în opera de edificare socialistă a țării și de înflorire a națiunii române, învățămîntului superior îi revine menirea să asigure formarea de specialiști cu înaltă calificare la nivelul științei și tehnicii contemporane, cu larg orizont cultural și politic, cu o comportare demnă în societate, capabili să răspundă cu succes sarcinilor ce le revin după absolvire.

Școala superioară, întregul nostru învățămînt, se bucură de o grijă deosebită din partea partidului și a guvernului. Mijloacele materiale importante puse la dispoziția învățămîntului superior, indicațiile privind îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt și a muncii educative în rîndul studenților, întîlnirile conducătorilor de partid și de stat cu personalul didactic universitar și cu studenții din toate centrele universitare, prezența conducerii de partid și de stat la deschiderea anului universitar, sînt expresii ale atenției permanente acordate formării noilor generații de intelectuali. Cuvintele pline de căldură rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la începutul lucrărilor conferinței, prețuirea manifestată față de activitatea studențimii și a personalului didactic ne umplu inimile de bucurie și reprezintă un nou și puternic îndemn pentru munca noastră de viitor. Prețioasele îndrumări privind perfecționarea conținutului procesului de învățămînt, legarea mai strînsă a pregătirii teoretice cu instruirea practică și ridicarea nivelului calitativ al întregii munci a studenților, participarea mai dinamică a cadrelor didactice la activitatea instructiv-educativă ne vor călăuzi în toate acțiunile întreprinse pentru dezvoltarea școlii noastre superioare.

Din cei 4 130 000 de cetățeni ai patriei noastre care învață în școlile de toate gradele, peste 136 000 sînt studenți, pentru a căror instruire și educare își dedică puterea de muncă și capacitatea lor științifică aproape 14 000 de membri ai corpului didactic universitar. Cei peste 70 studenți la 10 000 locuitori ai țării ne situează printre țările fruntașe ale lumii.

Studenții noștri au condiții materiale care le permit să se pregătească temeinic în specialitatea pe care și-au ales-o. Actualul plan cincinal prevede pentru baza materială a școlii superioare noi spații de învățămînt, laboratoare, ateliere, clinici, cămine și cantine, în valoare de peste 1,5 miliarde lei. Se vor construi noi localuri de învățămînt la București, Iași, Timișoara, Brașov ; își vor extinde spațiul de învățămînt Institutul de arhitectură, I.M.F. București, Institutul de științe economice din București, institutele agronomice din Iași și Cluj, Institutul politehnic din Galați ; vor fi date în folosință noi cămine și cantine pentru aproximativ 20 000 de studenți.

Concomitent cu lărgirea și modernizarea bazei materiale, se va îmbunătăți organizarea și conținutul învățămîntului, pentru ca pregătirea viitorilor ingineri, economiști, profesori, medici, oameni de artă, să se înfăptuiască în deplină concordanță cu cerințele dezvoltării economice și culturale a țării, în pas cu cele mai noi realizări ale științei și tehnicii.

Se știe că o trăsătură caracteristică a timpului nostru este sporirea considerabilă a cerințelor de specialiști pentru toate domeniile vieții sociale, ritmul furtunos în care se succed descoperirile științifice și în care crește volumul datelor, informațiilor și ideilor de care dispune omenirea. Sume considerabile din venitul național sînt afectate dezvoltării învățămîntului și cercetării științifice în întreaga lume ; milioane de articole, studii și lucrări se publică anual în peste 100 000 de periodice de specialitate.

În aceste condiții se impune orientarea tot mai accentuată a învățămîntului superior spre incorporarea în procesul de învățămînt a datelor fundamentale ale științelor, spre formarea la studenți a unui mod de gîndire științific, explorativ, spre dezvoltarea deprinderilor de a căuta continuu noul nu numai în manuale, ci și prin studiu individual sistematic și perseverent.

Înfăptuirea unor asemenea perfecționări ale învățămîntului constituie în prezent obiectul unui amplu program de studiu pentru minister și organele sale consultative, ca și pentru institutele noastre de învățămînt superior. Programul cuprinde acțiuni și măsuri privind ridicarea la un nivel mai înalt a activității didactice universitare, prin valorificarea experienței acumulate pînă în prezent, printr-o mai bună folosire a tradițiilor înaintate ale școlii românești și a realizărilor pe plan mondial. Discuțiile și consultările privind aceste probleme au accentuat necesitatea de a se asigura studentului un profil larg de pregătire, care să-i dea specialistului de mîine posibilitatea de a se adapta cu mai multă ușurință la evoluția rapidă a științei, la schimbarea deseori radicală a unor procese tehnologice, la practicarea metodelor noi de cercetare științifică.

Deși în ultimii ani s-a acordat atenție îmbunătățirii planurilor și programelor de învățămînt, Ministerul Învățămîntului va trebui să adopte neîntîrziat noi măsuri de modernizare a lor, folosind o și mai largă consultare a specialiștilor din învățămînt și din producție. Se impune o repartizare mai rațională a numărului săptămînal de ore pe discipline și stabilirea unui raport mai judicios între prelegeri, seminarii și activități practice. O atenție deosebită se va acorda introducerii unor discipline noi cerute de progresul științei, precum și posibilității ca studenții să-și poată alege acele discipline care sînt mai apropiate de preocupările lor. În ceea ce privește programele de curs, va trebui să se procedeze mai operativ la punerea lor de acord cu problemele actuale ale științei și tehnicii, la eliminarea cunoștințelor perimate și a paralelismelor.

Se va avea în vedere, în același timp, perfecționarea laturii pedago-

(Continuare în pag. a 2-a)

Cercurile de elevi – pepinieră de talente

Dacă parcurgem autobiografiile contemporanilor noștri de seamă, la cei mai mulți întîlnim mărturisirea că rampa de lansare în direcția realizării lor se identifică cu cercul școlar de specialitate, în care au activat cu pasiune și rîvnă susținută. Pornind de la atracții felurite, de la activități care i-au captivat într-un chip sau altul, ei și-au consolidat interese, și-au format deprinderi, au dobîndit priceperi într-un domeniu care a devenit predilect, determinîndu-le drumul în viață, reușita și satisfacțiile ulterioare.

Învățămîntul nostru, cultivînd pe scară largă capacitățile, aptitudinile și talentele copiilor, acordă cercurilor de elevi o atenție susținută. Încă din școala generală se începe depistarea și cultivarea talentelor, ca într-o vastă pepinieră republicană. Organizația pionierilor, sprijinind acțiunea de folosire cît mai utilă și mai plăcută a timpului liber al copiilor, se preocupă de cuprinderea lor, după aptitudini și preferințe, în cercuri tehnice, științifice, artistice, sportive etc. Pe această cale se realizează o primă selecție a valorilor, se impulsionează tendințe abia mijite, se facilitează orientarea profesională a viitorului absolvent al școlii.

Activitatea din cercurile de elevi atestă însă și unele stîngăcii, lipsuri sau chiar greșeli în acest domeniu. Ne propunem să semnalăm cîteva asemenea aspecte, în intenția de a contribui la îmbunătățirea activității cercurilor.

Mai întîi, este cazul să menționăm că cercurile de elevi nu se înființează totdeauna după criterii realiste. În unele regiuni industriale, de exemplu, cercurile tehnice și cele științifice sînt foarte puține numericește. În regiunea Brașov, între cele 1743 de cercuri constituite în unitățile de pionieri există numai 29 de cercuri tehnice și 55 de cercuri de fizico-chimie. Mai mult, la liceul din Codlea, centru important al industriei noastre chimice, nu există un cerc de chimie.

Printr-o aplicare formală a unor recomandări, într-o serie de școli s-au înființat o puzderie de cercuri care, neavînd condiții de viabilitate, duc la lîncezirea muncii în acest sector. Într-un raion din București s-au înființat 15 cercuri foto, dar numai 3 sînt în stare de funcționare.

Se mai întîlnește și fenomenul fixării unei liste de cercuri pentru care se fac apoi numiri mecanice de responsabili : profesorul de fizică conduce cercul foto ; cel de muzică — fanfara, cel de geografie — cercul de turism, cel de limba română — cercul literar ș.a.m.d. Realitatea nu se supune însă rețelei respective, și responsabilii numiți mecanic nu obțin, de regulă, decît rezultate slabe. În schimb, la Sibiu, un profesor de științe naturale, meloman pasionat, a cîștigat într-un an concursul pe regiune cu fanfara pe care a dirijat-o. La Liceul nr. 7 din Cluj cercul de păpușari este condus cu succes de doi părinți, actori. La Școala generală nr. 5 din Brașov cercul literar are ca animator pe bibliotecara școlii, iar cel de foto un inginer, părintele unui elev ; în altă parte, protagonistul celor mai reușite excursii din școală este profesorul de matematici.

În consecință, pentru înființarea unui cerc viabil este neapărat necesară adaptarea la specificul și posibilitățile economiei naționale, ca și găsirea unui animator pasionat.

O a doua problemă însemnată pe care o ridică activitatea cercurilor este cea a cuprinderii pionierilor și școlarilor în cadrul lor. Uneori se respectă prea mecanic canoanele clasice : notele mari și purtarea bună. Practica a arătat însă, în multe cazuri, că atragerea unui elev — „problemă" la activitățile constructive dintr-un cerc poate juca rolul unei pîrghii morale, contribuind la redresarea lui definitivă. Principiul sprijinirii pe părțile pozitive pentru combaterea celor negative acționează mai ales în acest domeniu. Am întîlnit

PATIȚA SILVESTRU

(Continuare în pag. 3-a)

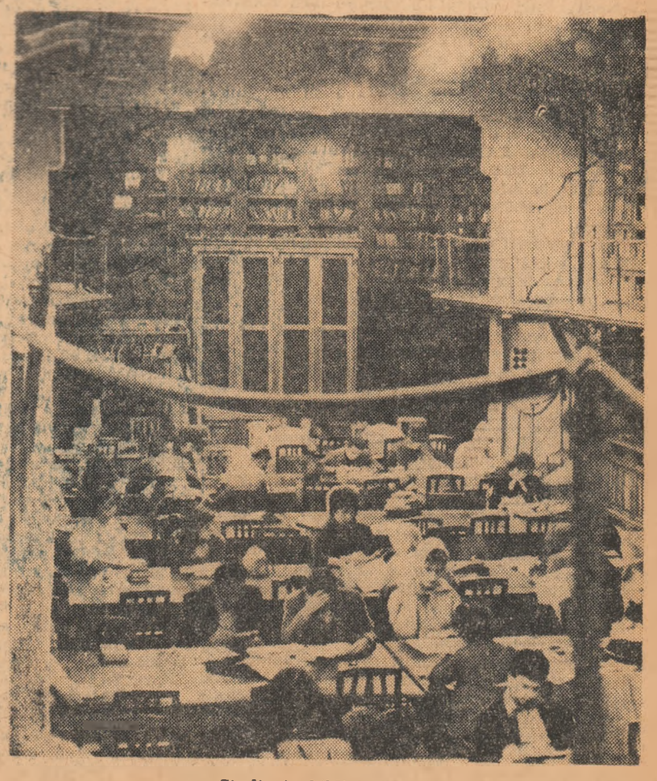

Studiu în bibliotecă

CONFERINȚA UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

să acorde o importanță deosebită îmbunătățirii continue a organizării institutelor de învățămînt superior, să exercite un control sistematic și eficient asupra felului în care se aplică politica partidului și guvernului în domeniul pregătirii intelectualității țării noastre.

Corpul profesoral are datoria de a asigura promovarea în institutele de învățămînt superior a unui înalt spirit științific universitar, a unei exigențe ridicate atît față de activitatea didactică proprie, cît și față de nivelul pregătirii studenților, de a dezvolta în rîndul masei tineretului studios pasiunea pentru cercetarea științifică, pentru însușirea celor mai noi cuceriri ale gîndirii și cunoașterii umane contemporane. În acest scop trebuie folosite toate condițiile și posibilitățile oferite de institute și universități, laboratoarele, activitatea de cercetare a catedrelor, a corpului profesoral, întreaga bază materială de cercetare existentă în învățămîntul superior.

Tradițiile progresiste ale învățămîntului superior din țara noastră, cît și practica avansată a pedagogiei universitare internaționale demonstrează importanța deosebită pe care o are crearea unor strînse relații de muncă, studiu și cercetare între corpul profesoral și masa studenților. Dorința studenților de a pătrunde cît mai adînc tainele științelor, de a-și lărgi continuu orizontul cunoștințelor de specialitate și de cultură generală, trebuie să găsească la profesori cea mai profundă solicitudine și grijă în orientarea pașilor pe calea studiului, pe calea cristalizării trăsăturilor înaintate ale intelectualului de tip nou.

Cadrelor din învățămîntul superior le revine răspunderea de a asigura atît îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt, cît și educarea și formarea concepției despre viață și lume a studenților. Este necesar ca toate cadrele din învățămîntul superior, inclusiv profesorul universitar, să participe activ și îndeaproape la îndrumarea studenților, atît la învățătură, cît și în întreaga lor comportare și viață.

Un rol de mare însemnătate în desfășurarea întregului proces de învățămînt și în activitatea de educare a studenților revine organizațiilor de partid, U.T.C. și asociației studențești. Punînd în centrul atenției lor buna organizare a studiului, ele trebuie să-i mobilizeze pe studenți să participe activ la întreaga viață universitară, să le dezvolte interesul pentru activitatea practică, pentru cercetarea științifică, să cultive trăsăturile omului nou, constructor al societății socialiste.

Trebuie să avem în vedere că, sub diferite forme, concepții înapoiate, unele venite din afară, își mai găsesc teren de manifestare în țara noastră, inclusiv în rîndul unor studenți. De aceea, este necesar ca organizațiile de partid și de tineret să desfășoare o largă activitate politico-educativă de combatere a ideilor și concepțiilor retrograde ; ele trebuie să pună în centrul preocupărilor educarea studenților în spiritul marxism-leninismului, al patriotismului socialist, al solidarității internaționale cu lupta forțelor progresiste ale epocii noastre, pentru cauza socialismului, pentru libertate națională și socială, pentru democrație și pace în întreaga lume. **(Aplauze puternice).**

Organizațiile de partid, de U.T.C. și asociațiile studențești trebuie să acorde mai multă atenție întăririi disciplinei și ordinii în viața studențească, în cămine, să creeze o opinie publică împotriva tuturor manifestărilor de indisciplină, a abaterilor de la normele de conduită socialistă. Studentul, intelectualul nou, constructor al socialismului și comunismului, trebuie să se caracterizeze printr-o atitudine de înaltă răspundere față de societate, prin corectitudine cetățenească, să fie purtătorul și promotorul concepțiilor înaintate despre lume și viață, al teoriilor științifice cele mai avansate.

Atribuții importante revin asociațiilor studențești în înfăptuirea politicii partidului și statului de îmbunătățire continuă a condițiilor de viață și de studiu ale studenților, în valorificarea tuturor condițiilor și posibilităților materiale create în acest sens ; ele trebuie să cultive, de asemenea, în rîndul studenților, grija pentru bunurile obștești, pentru conservarea și întreținerea lor în cele mai bune condiții.

Cerințele tot mai mari puse în fața studenților pentru îmbogățirea orizontului cultural, precum și necesitatea firească pe care o simt tinerii de a duce o viață spirituală cît mai bogată, impun asociațiilor studențești să-și îmbunătățească continuu activitatea de organizare plăcută și instructivă a timpului liber al studenților.

Avem toate condițiile pentru ca, în scurt timp, să lichidăm neajunsurile și lipsurile ce se mai manifestă în învățămîntul superior, să îmbunătățim întregul proces de învățămînt ridicîndu-l la nivelul marilor cerințe ale etapei tumultuoase prin care trece poporul român, întreaga noastră societate.

Rezultatele de pînă acum, munca rodnică a valorosului nostru corp universitar, a harnicei noastre studențimi sînt garanția că învățămîntul superior din România va răspunde într-o măsură tot mai mare cerințelor dezvoltării economiei, culturii, întregii noastre societăți socialiste. **(Aplauze puternice).**

Socialismul și comunismul se construiesc pe baza și cu ajutorul științei, a întregului tezaur de valori științifice și culturale create de omenire, a tot ceea ce a dat mai de preț gîndirea umană în domeniul cunoașterii. Fără însușirea și aplicarea în practică a tot ceea ce este nou în știința și tehnica contemporană nu este posibilă construirea societății socialiste și comuniste.

Tineretului din țara noastră îi sînt deschise toate drumurile spre piscurile cele mai înalte ale științei și culturii. Nu pregetați nimic, dragi tineri, pentru a vă însuși cît mai mult din minunatele cuceriri ale cunoașterii umane. Învățați și pregătiți-vă cu sîrguință pentru activitatea productivă, pentru viață, pentru a vă aduce contribuția la progresul continuu al societății noastre socialiste, la înflorirea științei și culturii naționale, la progresul spiritual universal ! **(Aplauze furtunoase).**

Istoria patriei noastre, ca și întreaga istorie universală, oferă nenumărate exemple înălțătoare din munca și lupta generațiilor tinere care întotdeauna s-au aflat în primele rînduri ale mișcării pentru progres social și eliberare națională. Ce minunate exemple de eroism și dăruire de sine oferă generațiile revoluției din 1848, ale Unirii Principatelor Române, generațiile care nu și-au precupețit viața în războiul de independență națională și care au luptat pentru înfăptuirea unității statului național român. Vor rămîne în veci scrise cu litere de aur generațiile care au pus bazele mișcării muncitorești, ale Partidului Comunist Român, generațiile de tineri comuniști care s-au jertfit pentru eliberarea națională și socială a patriei noastre. Nepieritoare sînt actele de vitejie și eroism ale celor ce au înfăptuit insurecția armată, care au eliberat patria de sub jugul fascist, care au luptat în războiul contra fascismului pînă la victoria finală. Va rămîne înscrisă de-a pururi în marea carte a istoriei patriei munca eroică a generațiilor care au făurit epopeea construcției socialiste. **(Aplauze puternice).** Întotdeauna, de-a lungul trecutului frămîntat al țării noastre tineretul s-a aflat, laolaltă cu cele mai înaintate forțe ale societății, în primele rînduri ale luptei pentru eliberare națională și socială, pentru progres și civilizație, pentru dezvoltarea și prosperitatea patriei. **(Aplauze prelungite).** Fie ca exemplul generațiilor care au înălțat, prin munca și lupta lor, România, pe culmile civilizației de azi, să însuflețească întotdeauna tinerele vlăstare ale poporului nostru, pentru a-și pune întreaga pricepere și forță în slujba patriei, a înfloririi națiunii noastre socialiste. **(Aplauze puternice).** Învățînd, însușindu-și știința cea mai înaintată, muncind acolo unde o cer interesele societății, tineretul intelectual își va aduce contribuția la înfăptuirea programului de desăvîrșire a construcției socialiste, la ridicarea bunăstării întregului popor român. **(Aplauze furtunoase).**

Dragi tovarăși,

În epoca actuală de mari prefaceri revoluționare există o strînsă interdependență între sarcinile naționale ale construcției socialiste și sarcina întăririi continue a solidarității internaționale cu popoarele frățești ale țărilor socialiste, cu oamenii muncii din întreaga lume, cu forțele antiimperialiste și iubitoare de pace de pretutindeni. Îndeplinirea acestor sarcini pune în fața fiecărui partid comunist, a fiecărui stat socialist răspunderi deosebite. Cu cît sînt mai mari rezultatele obținute de fiecare țară în construcția socialistă, cu atît mai mare este contribuția sa la cauza generală a socialismului, la lupta pentru victoria păcii și progresului în lume. **(Aplauze).**

Este cunoscută activitatea intensă desfășurată de partidul și guvernul țării noastre pe arena vieții internaționale, pentru dezvoltarea cooperării cu alte state, în slujba cauzei destinderii și securității internaționale.

În centrul politicii externe a României stau prietenia, alianța frățească și colaborarea multilaterală cu toate țările socialiste. Întîlnirile și contactele pe care le-am avut în ultimul timp cu conducătorii de partid și de stat din țările socialiste, schimburile de delegații pe linie de partid și de stat, dezvoltarea relațiilor politice, economice, tehnice, științifice, culturale și din alte domenii, între România și celelalte țări socialiste, reprezintă o contribuție prețioasă la întărirea prieteniei și solidarității frățești a țărilor sistemului socialist mondial, la cauza unității țărilor socialiste. **(Aplauze).**

Pornind de la răspunderea față de poporul român, precum și de la răspunderea internaționalistă față de mișcarea comunistă și muncitorească, față de forțele antiimperialiste, partidul nostru militează cu hotărîre pentru a împiedica adîncirea sciziunii în cadrul mișcării comuniste mondiale, își aduce contribuția activă la cauza unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a forțelor antiimperialiste, ale progresului și păcii de pretutindeni. **(Aplauze).**

Călăuzită de dezideratele actuale ale vieții internaționale contemporane, țara noastră își lărgește și intensifică totodată relațiile de colaborare cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea socială. În acest spirit, România a întreprins în ultima vreme numeroase acțiuni politice și diplomatice internaționale. Au avut loc schimburi de vizite și tratative între reprezentanții țării noastre și ai unui șir de țări din Europa, Africa, Asia, America Latină. Cu acest prilej s-au purtat discuții utile, în spirit de stimă, respect și înțelegere reciprocă, în legătură cu problemele privind dezvoltarea relațiilor între România și țările respective, precum și în legătură cu o serie de probleme fundamentale ale dezvoltării sociale și politice ale lumii contemporane, ale vieții internaționale. Aceasta, fără îndoială, nu poate slugi decît cauzei păcii și securității internaționale, dezvoltării relațiilor între state, întăririi încrederii între popoare.

Partidul și guvernul țării noastre acordă o însemnătate de prim ordin creării unui climat de pace, colaborare și bună vecinătate între toate statele din regiunea Balcanilor și Mării Adriatice, indiferent de orînduirea lor socială. Sînt cunoscute inițiativele întreprinse de România de-a lungul anilor în această direcție, eforturile perseverente depuse pentru intensificarea relațiilor de colaborare multilaterală cu țările balcanice, corespunzător intereselor vitale ale popoarelor din această regiune, dornice să trăiască în pace și bună înțelegere, să dezvolte colaborarea lor tradițională, contribuind prin aceasta la destinderea politică de pe continentul nostru.

România întreține în prezent relații diplomatice cu un număr important de state de pe toate continentele și, în același timp, acționează cu perseverență în spiritul extinderii legăturilor sale politice, economice și diplomatice, al normalizării raporturilor cu alte țări, în interesul reciproc, precum și al cauzei generale a păcii.

Partidul și guvernul țării noastre au subliniat în repetate rînduri că temelia trainică pe care se pot clădi relații noi de colaborare între state, factorul principal ce poate asigura însănătoșirea atmosferei internaționale, lichidarea încordării și neîncrederii dintre state, îl constituie respectarea strictă a dreptului sacru pe care îl are fiecare popor de a-și hotărî singur soarta, de a-și alege drumul dezvoltării și forma de organizare socială fără amestec din afară, corespunzător voinței și aspirațiilor sale. **(Aplauze puternice).** Pornind de la aceste considerente, țara noastră militează neabătut pentru promovarea în relațiile cu alte țări și în întreaga viață internațională a principiilor intangibile ale suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne ale altor țări, avantajului reciproc. Aplicarea acestor principii reprezintă în epoca noastră condiția fundamentală a raporturilor normale între țări, a evitării conflictelor interstatale, a zădărnicirii planurilor agresive ale cercurilor imperialiste. Desfășurarea evenimentelor demonstrează pas cu pas justețea politicii bazate pe aceste principii, ce capătă o tot mai largă recunoaștere internațională și se impun cu vigoare în relațiile dintre state, devin un „motto" al vieții politice internaționale contemporane.

Un eveniment însemnat în viața politică europeană și internațională l-a constituit Consfătuirea țărilor socialiste participante la Tratatul de la Varșovia care a avut loc în iulie anul trecut la București. Desfășurarea ulterioară a vieții internaționale a demonstrat justețea și viabilitatea principiilor înscrise în Declarația de la București, faptul că ideile și propunerile formulate de țările socialiste își fac tot mai mult loc în conștiința popoarelor dornice să-și clădească relațiile de colaborare pe baze noi, să înlăture pericolul izbucnirii pe acest continent a unui nou război distrugător, să întărească pacea și securitatea. Ele găsesc un ecou profund în opinia publică, în rîndul factorilor de răspundere ai vieții politice și cercurilor guvernamentale din occident.

Desigur, cercurile imperialiste reacționare, în primul rînd imperialismul american, inclusiv forțele neonaziste și revanșarde din Republica Federală a Germaniei, în dorința de a-și menține pozițiile, se opun procesului de destindere și acționează pentru a menține reziduurile războiului rece, ale neîncrederii între statele europene, pentru conservarea și întărirea blocurilor agresive și continuarea cursei înarmărilor.

Analiza situației politice din Europa, a condițiilor noi și a raportului de forțe actual, vădește accentuarea izolării cercurilor reacționare, întărirea pozițiilor forțelor care se pronunță pentru o politică realistă de securitate europeană, pentru excluderea posibilității izbucnirii unui nou război.

Una din caracteristicile esențiale ale dezvoltării contemporane o constituie faptul că un număr din ce în ce mai mare de țări, conștiente de răspunderea ce revine fiecăreia pentru destinele păcii, își aduc contribuția tot mai activă la găsirea soluțiilor pentru reglementarea problemelor litigioase în spiritul înțelegerii și securității internaționale.

Declarația de la București oferă un program constructiv în această direcție, sublimează necesitatea înlăturării, rînd pe rînd, a surselor de încordare care acționează pe continent. În această ordine de idei, salutare pentru pacea și securitatea europeană ar fi lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriul altor state, retragerea trupelor americane din Europa, retragerea tuturor trupelor de pe teritoriul altor state în granițele naționale, împiedicarea accesului Republicii Federale a Germaniei la arma nucleară. O importanță deosebită are continuarea eforturilor pentru realizarea unor progrese concrete în vederea dezarmării și în special a unor măsuri eficace pentru dezarmarea nucleară. Este tot mai larg îmbrățișată ideea, susținută de țările socialiste, că efecte deosebit de favorabile asupra relațiilor internaționale din Europa și din întreaga lume ar avea desființarea pactului agresiv N.A.T.O. și concomitent a Tratatului de la Varșovia. Așa cum s-a subliniat în Declarația de la București, o condiție importantă pentru întărirea păcii și securității în Europa o constituie inviolabilitatea granițelor stabilite după cel de-al doilea război mondial.

Realitatea arată că orice nouă acțiune care înlătură piedicile și barierele artificiale în calea colaborării între țările europene contribuie la slăbirea pozițiilor forțelor reacționare, dă noi energii și speranțe forțelor progresiste, mobilizează cercuri tot mai largi ale opiniei publice la activitatea practică în favoarea securității europene, a păcii.

România pornește de la principiul că o premisă a însănătoșirii atmosferei în Europa o constituie recunoașterea realităților create pe acest continent ca urmare a celui de-al doilea război mondial și, în primul rînd, a existenței celor două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei.

Doctrina Hallstein, pretenția autorilor ei de a vorbi în numele întregului popor german, ridică bariere artificiale în calea cooperării statelor europene și neeuropene cu ambele state germane. Această politică s-a discreditat cu timpul tot mai mult în fața opiniei publice internaționale, demonstrîndu-și caracterul acaparator, profund nerealist, în contradicție cu cerințele și necesitățile vieții internaționale actuale.

Țara noastră, ca și alte țări, consideră că stabilirea și dezvoltarea relațiilor multilaterale cu cele două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei — este o cerință stringentă a vieții internaționale, o condiție esențială a însănătoșirii climatului politic de pe continentul nostru. În felul acesta se creează condiții ca ambele state germane să participe cu întregul lor potențial la dezvoltarea colaborării intereuropene, la asigurarea păcii, a progresului și civilizației pe continentul nostru.

România întreține relații de strînsă colaborare frățească cu Republica Democrată Germană — primul stat socialist german — față de care oamenii muncii din țara noastră au manifestat totdeauna încă din prima zi a creării sale, o atitudine de solidaritate internaționalistă.

După cum se știe, recent între România și Republica Federală a Germaniei s-au stabilit relații diplomatice, creîndu-se condiții pentru intensificarea colaborării multilaterale între cele două țări. Acest act, apreciat în mod pozitiv și de opinia publică internațională, reprezintă o contribuție la cauza dezvoltării cooperării interstatale europene, la eforturile ce se depun pentru netezirea drumului spre consolidarea păcii și securității pe continentul european. O asemenea politică vine în sprijinul tuturor forțelor progresiste din Europa, inclusiv al tendințelor mai realiste din Republica Federală a Germaniei care se pronunță pentru o politică rațională. Este semnificativ să relevăm faptul că cercuri politice de răspundere din tot mai multe state europene și de pe alte continente își exprimă în mod public opinia că discriminările diplomatice față de Republica Democrată Germană nu-și mai au astăzi sensul, promovînd ideea normalizării relațiilor cu această țară.

Pe calea destinderii în Europa, a întăririi securității, vor trebui desigur depășite încă numeroase greutăți și impedimente. După părerea partidului și guvernului țării noastre, este de aceea necesar să se depună în continuare eforturi consecvente pentru eliminarea, pas cu pas, a surselor de încordare, să se fructifice cu grijă și răbdare toate posibilitățile de apropiere între popoare, de dezvoltare a colaborării și întărire a păcii pe acest continent.

Republica Socialistă România acordă o deosebită atenție dezvoltării relațiilor sale prietenești cu țările recent eliberate, sprijină lupta acestora împotriva politicii neocolonialiste a vechilor stăpînitori, a presiunilor de orice fel exercitate de forțele imperialiste, reacționare, eforturile acestor popoare pentru dezvoltarea de sine stătătoare, pentru înfăptuirea aspirațiilor naționale de progres social, economic, științific și cultural.

Poporul român este solidar cu popoarele care luptă pentru eliberarea de sub jugul colonial, pentru independență națională, pentru dreptul de a-și lua soarta în propriile mîini.

Una din problemele care continuă să provoace o adîncă îngrijorare în rîndul popoarelor este intensificarea războiului agresiv al S.U.A. împotriva poporului vietnamez. Recenta suspendare pe termen scurt a bombardării Republicii Democrate Vietnam a reprezentat de fapt un ultimatum din partea Statelor Unite ale Americii la adresa Republicii Democrate Vietnam, o încercare de inducere în eroare a opiniei publice mondiale. Reluarea bombardamentelor provoacă o adîncă dezaprobare și condamnare în opinia publică din țara noastră, ca și în cercurile cele mai largi ale opiniei publice internaționale, infirmă încă o dată declarațiile despre așa-zisa dorință de pace a guvernului S.U.A.

Una din cerințele legitime exprimate cu tot mai multă forță în opinia publică mondială în vederea creării condițiilor pentru reglementarea problemei vietnameze o constituie încetarea imediată, definitivă și necondiționată a bombardamentelor efectuate de forțele armate americane asupra Republicii Democrate Vietnam. Este absolut necesar să fie retrase neîntîrziat toate trupele americane și celelalte trupe străine din Vietnamul de Sud, iar poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezolve singur, fără amestec din afară, problemele vieții sale interne, problemele unității și construcției vieții sale noi. Poporul român își manifestă solidaritatea deplină cu lupta dreaptă a poporului vietnamez și își exprimă convingerea că nobila sa cauză va triumfa. **(Aplauze puternice).**

Viața internațională impune astăzi răspunderi deosebit de mari tuturor statelor și popoarelor, tuturor guvernelor, întregii opinii publice. Animată de sentimentul înaltei răspunderi internaționale ce-i revine ca stat socialist, România va continua să militeze și de aici înainte cu energie și perseverență pentru a contribui la înlăturarea focarelor de încordare și suspiciune între state, pentru dezvoltarea colaborării normale între țări și a încrederii între popoare, pentru întărirea păcii și securității în Europa și în întreaga lume. **(Vii aplauze).**

Dragi tovarăși,

Poporul român este în prezent angajat cu toate forțele în activitatea consacrată înfăptuirii istoricelor hotărîri ale Congresului al IX-lea al partidului, realizării prevederilor planului cincinal. Succesele obținute în primul an al cincinalului și înfăptuirile din prima lună a anului în curs demonstrează convingător că există toate condițiile și posibilitățile pentru realizarea și depășirea obiectivelor pe care ni le-am propus în această importantă etapă de dezvoltare și înflorire a României socialiste.

Școala superioară, corpul profesoral, întreaga studențime ocupă un loc de seamă în ansamblul factorilor de care depinde mersul înainte al patriei noastre spre progres și civilizație. Sîntem încredințați că toate cadrele didactice din învățămîntul superior, mii și mii de tineri de pe băncile universităților și institutelor vor ști să-și pună cunoștințele, energia, elanul și talentul lor în slujba dezvoltării științei și culturii românești, a înfloririi patriei noastre socialiste, a viitorului luminos și fericit al poporului român. **(Aplauze puternice).**

Dați-mi voie să vă urez, dumneavoastră, celor prezenți la Conferință, corpului didactic universitar, întregului tineret studențesc, noi succese în muncă, în învățătură, în întreaga viață. **(Aplauze puternice ; întreaga asistență, în picioare, ovaționează îndelung).**

Cuvîntul tovarășului Acad. ȘTEFAN BĂLAN, ministrul învățămîntului

(Urmare din pag. 1)

gice a procesului instructiv-educativ, creșterea principalei personalități didactice pentru domeniul propriu-zis al cunoștințelor, concomitent cu o cît mai judicioasă îmbinare a acestora, folosirea pe scară mai largă a mijloacelor tehnice în învățămînt, antrenarea studenților la o participare efectivă, creatoare, în asimilarea științei.

Cadrele didactice vor trebui să participe și mai activ la procesul instructiv-educativ, să fie mai mult în colocviul studenților, sprijinindu-i în lucrările cursurilor și îndrumîndu-i mai îndeaproape în organizarea muncii lor.

Pe bună dreptate s-a relevat faptul că practica în producție a studenților are încă unele deficiențe. Pentru înlăturarea lor, Ministerul Învățămîntului remediază cu celelalte ministere, instituții și cu U.A.S.R. organizarea acestei activități, pentru a asigura o mai judicioasă repartizare a perioadelor ei de desfășurare, reconsiderînd totodată și conținutul ei, astfel încît să se realizeze o mai strînsă legătură între pregătirea din facultate și sarcinile concrete ale viitoarei profesiuni. Se vor căuta, împreună cu celelalte ministere, soluții pentru ca studenții să poată folosi o parte din timpul lor liber și la participarea remunerată în activitatea de producție.

Tovarăși,

Condițiile mereu mai bune create învățămîntului superior, perfecționarea continuă a organizării și a conținutului acestuia au permis creșterea neîntreruptă a nivelului de pregătire a studenților, obținerea unor rezultate calitativ superioare. Cei peste 211 000 absolvenți pe care i-a dat școala noastră superioară din 1948 pînă în prezent, au contribuit și contribuie cu seriozitate și pricepere la construirea socialismului în țara noastră. Marea majoritate a studenților manifestă interes și răspundere față de principala lor îndatorire, învățătura.

Consemnînd cu satisfacție rezultatele bune obținute de studenții care dovedesc pasiune pentru studiu, raportul prezentat la Conferință a anali-zat și faptul că un număr însemnat de studenți absentează nemotivat de la cursuri și seminarii, promovează an de an cu o pregătire mediocră, că procentul de repetenți este încă prea ridicat.

Asemenea situații creează greutăți în asigurarea necesităților de cadre cu înaltă calificare, reprezintă o frînare a eforturilor depuse de oamenii muncii pentru asigurarea condițiilor necesare școlarizării studenților ; cei care nu-și fac datoria ocupă locul altor tineri care ar dori să învețe.

În spiritul înaltei exigențe exprimate de conducerea partidului cu privire la ridicarea calității și a eficienței întregii noastre activități, este necesar să găsim neîntîrziat soluții pentru îmbunătățirea pregăturii studenților care obțin încă rezultate nesatisfăcătoare. Măsurile ce urmează a fi adoptate pentru îmbunătățirea conținutului învățămîntului și a metodelor de predare, a sistemului de promovare, a metodelor de stimulare pentru cei ce se evidențiază la învățătură, a organizării studiului individual — însoțite de activitatea mai fermă și mai perseverentă a asociațiilor studenților — își vor aduce contribuția la înlăturarea acestor deficiențe. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la adunarea festivă cu prilejul deschiderii anului universitar 1966/1967, „Astăzi nu mai este nimănui permis să se prezinte în fața societății cu o pregătire mediocră, să se «strecoare» prin viață cu un baraj de cunoștințe minim. Tumultuoasa noastră realitate socială, epoca contemporană — epoca energiei atomice, a ciberneticii, astronauticii — impun tinerilor să fie bine înarmați din punct de vedere științific, să stăpînească — în domeniul pe care și l-au ales — tot ceea ce a creat mai de preț omenirea pe tărîmul cunoașterii".

Printre cauzele rezultatelor slabe la învățătură obținute de unii studenți este relevată și lipsa manualelor la unele discipline. Este într-adevăr o situație dificilă, care — așa cum s-a arătat și în raport — va trebui să fie cît mai grabnic înlăturată. Ministerul Învățămîntului dă o mare atenție rezolvării acestei probleme, în care scop a întocmit un plan editorial pe anul 1967 și unul de perspectivă, luînd totodată măsuri pentru sporirea tirajelor și solicitînd personalul didactic la elaborarea de manuale noi, calitativ superioare. Cu toate insistențele depuse, mai sînt încă unele cadre didactice de predare care întîrzie să-și redacteze cursul, iar altele care introduc în lucrările prezentate multe elemente secundare, dau acestora proporții cu mult mai mari decît ar trebui. Un sprijin deosebit se va da instituțiilor la editarea unor cursuri (în special acelea de dimensiuni mai reduse), folosind posibilitățile de multiplicare pe plan local. Considerăm că prin aceste măsuri se vor putea spori simțitor numărul titlurilor și tirajul cursurilor.

În legătură cu această problemă, pe care — repet — o considerăm cu toată seriozitatea — am dori să arătăm că, dacă manualul reprezintă un îndrumar pentru student, studiul universitar înseamnă și însușirea creatoare a datelor științifice prin muncă personală perseverentă, folosind cît mai multe surse de documentare, care să permită cunoașterea aprofundată a specialității și formarea unor păreri proprii. De aceea, este necesar ca studenții să-și formeze deprinderea ca, în afara manualului, să cerceteze sistematic o bibliografie cît mai largă, din care să facă parte tratatele consacrate pe plan mondial și revistele de specialitate.

O altă problemă pe care aș dori s-o ridic privește necesitatea ca, împreună cu U.A.S.R., să revedem cît mai neîntîrziat Regulamentul de activitate profesională a studenților, Regulamentul caselor de cultură studențești și sarcinile privind îmbunătățirea mișcării sportive în rîndurile studenților, în scopul de a elimina lipsurile care au fost semnalate în raport sau de unii vorbitori. De altfel, sugestiile și propunerile din raport și din cadrul discuțiilor la conferință vor fi studiate de Minister cu toată atenția, în vederea folosirii lor la perfecționarea muncii noastre. Multe din aceste probleme vor fi rezolvate împreună cu U.A.S.R., cu care dorim să colaborăm mai mult și mai bine.

Tovarăși,

În condițiile actuale, cînd știința pătrunde din ce în ce mai adînc în viața socială, progresul este asigurat nu atît de resursele naturale, cît de capacitatea oamenilor de a le folosi : cadrele tehnico-științifice bine pregătite devin o componentă de seamă a bogăției naționale, ceea ce evidențiază și mai pregnant rolul social al învățămîntului. Cu mai bine de un veac în urmă, găsim această idee exprimată de unul din cititorii școlii naționale românești, Gheorghe Asachi. „Învățătura — spunea el — este o moralnică avuție cu care o națiie se face puternică".

Societatea noastră are nevoie ca specialiștii pe care îi formează să fie nu numai excelent pregătiți profesional, capabili să îmbogățească științific domeniul în care activează, ci și buni cetățeni, devotați țelurilor nobile ale socialismului.

Așa cum bine se subliniază în raport, cea mai mare parte a studențimii noastre dovedește o conștiință înaintată, care își găsește expresia în sîrguința și consecvența cu care studiază, în comportarea civilizată, demnă, corespunzătoare eticii socialiste, atît în școală cît și în societate.

Nu putem să trecem cu vederea însă faptul că în rîndurile tineretului universitar se întîlnesc și cazuri — este drept, izolate — de atitudini negative : lipsă de pasiune pentru profesiunea aleasă, încălcări ale normelor vieții universitare, lipsă de respect în raporturile cu colegii, cu profesorii sau cu alți cetățeni, atitudini înapoiate în societate, ținută vestimentară necorespunzătoare, lipsă de grijă față de bunurile obștești. Există toate premizele ca asemenea manifestări să fie grabnic înlăturate. Studenții au datoria să combată orice manifestare negativă. Dar mai ales este necesar ca Asociațiile să aibă atitudine fermă, opinia lor trebuind să fie un factor educativ de prim ordin. Considerăm că atît Asociațiile cît și instituțiile de învățămînt superior trebuie să dea mai multă atenție decît au dat pînă acum aplicării ordinului ministrului cu privire la comportarea studenților și măsurilor luate pentru o cît mai bună gospodărire a spațiilor de învățămînt, căminelor și cantinelor.

Studenții pot și trebuie să-și petreacă în mod agreabil timpul lor liber, să se distreze, să aibă manifestările lor tinerești, dar într-un cadru social corect, tovărășesc, de stimă reciprocă. Un rol important revine aici Asociațiilor studențești, care vor trebui să activeze în această direcție mai mult decît pînă acum.

Dragi studenți,

Trăim cea mai înălțătoare epocă din istoria milenară a patriei noastre, epoca socialismului victorios. Am obținut pînă acum realizări de seamă în munca noastră. Să nu ne mulțumim însă numai cu ce am înfăptuit, ci să ne străduim împreună — cu pasiune — ca pe viitor rezultatele să fie și mai bune. Dumneavoastră, studenții de azi, veți fi chemați mîine să duratți cu pricepere, energie și pregătirea științifică pe care o veți dobîndi, viitoarele monumente ale socialismului și comunismului. Veți proiecta și construi hidrocentrale și uzine atomoelectrice, combinate metalurgice și chimice, poduri și căi ferate. Veți face ca pămîntul nostru să dea roade tot mai bogate. Veți contribui la înflorirea patrimoniului cultural. Munca dv. la care, desigur, visați de pe acum, se va înscrie pe drumul celor mai frumoase tradiții ale științei, tehnicii și culturii românești.

Vă bucurați de condiții minunate de învățătură și de viață. Folosiți-le din plin.

Învățați, dragi studenți, și dăruiți scumpei noastre patrii ceea ce aveți mai bun, mai înălțător, puterea și priceperea minții, împreună cu elanul vîrstei de aur a tinereții — puse în slujba partidului, a poporului nostru.

Desfășurarea lucrărilor

(Urmare din pag. 1)

După-amiază, lucrările conferinței s-au desfășurat în cadrul a patru comisii pe probleme.

În ședința din dimineața zilei de 21 februarie au continuat discuțiile asupra rapoartelor Consiliului U.A.S.R. și Comisiei de cenzori, la care au luat cuvîntul 25 de delegați și invitați.

La punctul 3 al ordinii de zi, delegații la conferință au aprobat modificările propuse la Statutul Asociațiilor Studenților din Republica Socialistă România. A fost aprobată în unanimitate, Rezoluția celei de-a VI-a Conferințe a Uniunii Asociațiilor Studenților. S-a trecut apoi la alegerea Consiliului U.A.S.R. și a Comisiei de cenzori.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm tineresc, participanții la conferință au adoptat o scrisoare adresată Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu.

★

În prima ședință plenară, Consiliul U.A.S.R. a ales Comitetul Executiv din care fac parte tovarășii : Mircea Angelescu — președinte ; Ion Amăriuța, Fejes Iuliu, Lia Maria Păcuraru, Emilian Stancu, Mihai Stoica — vicepreședinți ; Iulian Vereș — secretar.

De asemenea, în prima ședință a Comisiei de cenzori a fost ales președinte al comisiei tovarășul Ilie Gavrilă.

Tribuna experienței

La Observatorul astronomic din Timișoara

Studiul funcțiilor trigonometrice în clasa a VII-a

În actualul manual de geometrie pentru clasa a VII-a, funcțiile trigonometrice sînt definite pornind de la un triunghi dreptunghic dat. Se consideră unghiul ascuțit și apoi se definesc funcțiile trigonometrice ale acestui unghi. După ce se arată construcția unui unghi cînd se cunoaște valoarea uneia din funcțiile sale trigonometrice, se demonstrează teorema că funcțiile trigonometrice depind numai de mărimea unghiului. Or, după părerea mea, este necesar ca teorema să fie dată în formulare corespunzătoare înainte de definiția funcțiilor trigonometrice, pentru că tocmai datorită proprietăților exprimate de această teoremă definițiile funcțiilor trigonometrice capătă consistență. În acest mod de prezentare noțiunea de funcție lipsește ca atare. Elevul este pus în fața unor valori numerice date fără să poată vedea în ele valoarea unei funcții în accepțiunea ei generală.

În ceea ce mă privește, introduc definiția sinusului astfel :

Considerăm un unghi C. (Fig. 1). Pe una din laturile lui

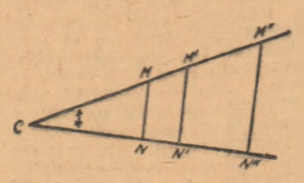

luăm un punct M și coborîm o perpendiculară pe cealaltă latură. Fie N piciorul ei. Raportul $\frac{MN}{CM}$ este același oriunde am lua punctul M pe una sau pe cealaltă latură. Demonstrăm această teoremă pe baza asemănării triunghiurilor. Raportul $\frac{MN}{CM}$ îl numim sinusul unghiului C. Elevii văd că sinusul este legat de unghi și nu de triunghi.

Nu este greu, acum, să punem în evidență faptul că sinusul este o funcție de unghi în accepțiunea largă a acestei noțiuni, arătînd că unui unghi dat îi corespunde o valoare bine determinată pentru sinus. În acest scop considerăm un unghi variabil.

Propunîndu-mi să pun în evidență legea de corespondență care face ca fiecărui unghi să-i corespundă un număr abstract bine determinat (sin C), folosesc drept material intuitiv un raportor la baza căruia am fixat o linie dreaptă OX. În centrul O al raportorului este articulată o bară subțire, OA, de 1 m, care se poate roti în jurul punctului O. În punctul A este articulată o altă bară, AA', de aceeași lungime, gradată în cm., cu punctul zero al gradației în A. Pentru orice poziție a barei OA se poate citi pe bara AA' valoarea sinusului. Arăt elevilor că, dacă pentru un anumit unghi citim pe bara AA' 50 cm., aceasta înseamnă că, sinusul unghiului este $\frac{50}{100} = 0,5$ (Fig. 2).

Prin mobilitatea părților lui, acest material didactic face vizibilă și intuitivă ideea de variație și ideea de funcție, ajutîndu-i totodată pe elevi să înțeleagă că fiecărei valori a unghiului îi corespunde o altă valoare, bine determinată, a sinusului. În același timp se vede și modul cum variază sinusul. Se vede, de pildă, că la aceeași creștere a arcului (de exemplu de 10 grade), creșterea sinusului este mai mică pentru valori mai mari ale arcului. Se evită astfel greșeli de tipul sin 2a = 2 sin a, sau sin (a + b) = sin a + sin b, greșeli care se întîlnesc destul de frecvent la elevi atunci cînd noțiunea a fost prezentată în mod formal, fără o bază intuitivă. Acest mod de prezentare este cu atît mai necesar cu cît, spre deosebire de geometria elementară, unde avem de a face cu figuri statice, aici este vorba de a urmări o figură în mișcare, variația unei mărimi, dependența ei de o alta.

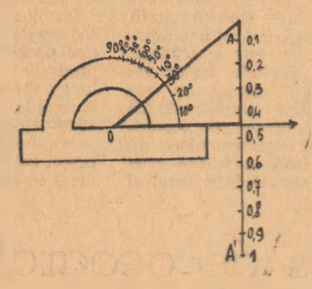

Ca temă pentru acasă dau determinarea valorilor funcției sinus pentru mai multe unghiuri, considerîndu-se pe hîrtie milimetrică un sfert de cerc cu raza de 1 dm.

Trec apoi la explicarea tabelelor trigonometrice, punînd din nou accent pe noțiunea de funcție — funcția dată sub formă tabulară. În continuare reiau valorile aflate prin desen, pe care le compar cu cele din tabelă, menționînd că valorile din tabelă sînt mai exacte, dar că, printr-un desen foarte corect, se pot obține două zecimale exacte. Aceasta trezește interesul elevilor, îi stimulează la noi verificări.

La construcția unghiului cînd se cunoaște valoarea sinusului sau folosesc și calea urmată în manual, dar și o altă cale, determinînd unghiul pe baza unei probleme rezolvate de elevi pe hîrtie milimetrică. Pe un sfert de cerc cu raza de 1 dm se duce o paralelă la distanța de 0,625 m. pînă taie cercul ; punctul găsit se unește cu O și astfel se obține unghiul dorit. Amintesc, cu această ocazie și variația, cerînd elevilor să răspundă la întrebări ca : dacă am fi avut sin C = 0.72, cum ar fi fost unghiul, mai mare sau mai mic ? ; dar dacă sin C = 0.89 ? etc.

Cred că funcțiile trigonometrice trebuie prezentate nu concomitent, ca la clasa a X-a, ci succesiv, în ordinea : sinus, cosinus, tangentă, cotangentă, prezentarea succesivă avînd avantajul de a-l face pe elev să-și concentreze atenția, atunci cînd rezolvă o problemă, asupra conținutului ei și nu asupra alegerii mecanice a formulei de rezolvare.

În mod analog prezint funcțiile trigonometrice cosinus, tangentă, cotangentă, subliniind dependența fucțională și folosind material didactic intuitiv asemănător celui descris mai sus.

În lecția de sinteză compar cele patru funcții, scoțînd în evidență asemănările și deosebirile, astfel încît elevii să înțeleagă mai profund, să-și fixeze și să memoreze noțiunile predate. Arăt de exemplu că sinusul și cosinusul leagă o catetă de ipotenuză, în timp ce tangenta și cotangenta leagă catetele între ele, că sinusul și cosinusul iau valori între 0 și 1, în timp ce tangenta și cotangenta iau orice valori mai mari sau egale cu 0, că sinusul și tangenta sînt funcții crescătoare, în timp ce cosinusul și cotangenta sînt funcții descrescătoare, că sinusul unui unghi este egal cu cosinusul unghiului complementar, iar cotangenta unui unghi este egală cu inversa tangentei acelui unghi etc.

În mod deosebit stărui asupra aplicațiilor funcțiilor trigonometrice, tratînd probleme cît mai variate, de natură să trezească interesul elevilor. Bunăoară, le cer să calculeze distanța la un obiect — de exemplu la lună — cunoscînd unghiul sub care se vede aceasta și diametrul ei. Efectuez de asemenea, cu elevii aplicații pe teren, ca de pildă aflarea înălțimii unui bloc de locuințe sau a unui stîlp de telegraf, lungimea gardului școlii etc. Acestea le dau posibilitatea să facă unele verificări directe, să comenteze necorespondența eventuală a rezultatelor, să facă deci cunoștință cu primele elemente de teoria erorilor.

Prof. ION RUSU

Secretul măiestriei:

CAPTAREA INTERESULUI

Ori de cîte ori păşesc pragul casei vechiului meu profesor de literatură, încerc un sentiment deosebit, căci păstrez pentru cel ce m-a îndrumat odinioară același respect ca și în anii de liceu. În ciuda vîrstei, venerabilul profesor n-a pierdut nimic din vioiciunea spiritului său, manifestînd un interes parcă mai sporit pentru tot ce privește nobila-i profesie. Îmi place să-i ascult vorbele, care au căpătat greutate prin învestirea cu darul de netăgăduit al experienței inteligent cultivate.

Îi relatam odată că unele capitole ale istoriei literaturii nu sînt însușite de toți elevii ușor și cu plăcere.

— Te referi, desigur, la perioada veche — zise profesorul.

— E drept că la aceasta mă gîndesc în primul rînd.

— Există totuși mijloace ca ea să constituie pentru elevi un studiu pasionant. Cu condiția, bineînțeles, să apelezi la tot ce poate facilita studiul, făcîndu-l și atractiv.

— Tocmai aici văd greutatea. Mi-e ușor să trezesc interesul pentru opera lui Sadoveanu, Arghezi. Dar nu izbutesc la fel cu, să zicem, „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie".

— Dragul meu, să ne înțelegem. Interesul de care vorbim are și diferite nuanțe calitative, pe lîngă cele cantitative. În cazul lui Sadoveanu avem în vedere — ești de acord, nu ? — ceea ce numim emoție estetică. În privința „Învățăturilor", ar putea fi altceva. De pildă, interesul pentru paternitatea lor, sau pentru valoarea lor în contextul epocii. Pentru că ai adus în discuție acest exemplu, să ne referim la el. Știi bine că problema paternității „Învățăturilor" a fost obiectul unor opinii contradictorii. Bălcescu, Odobescu, Hașdeu, Iorga, G. Călinescu și alții, printre care și o seamă de cercetători străini, au atribuit-o cu siguranță lui Neagoe Basarab. Au fost însă unii — de exemplu D. Russo — care au contestat-o. Pomenind acest fapt, arătînd elevilor argumentele puternice care pledează în favoarea paternității lui Neagoe Basarab, poți stîrni un mare interes în rîndul lor. Dă-mi voie să-ți citez, în legătură cu aceasta, un scurt pasaj din primul volum al „Istoriei literaturii române", editată de Academie.

Scoțînd din raft elegantul volum, profesorul meu continuă, în timp ce eu îl urmăream cu vădită curiozitate :

— Iată, aici, la pagina 278, autorii atribuie și ei „Învățăturile" lui Neagoe Basarab, între altele pentru faptul că, admițîndu-se redactarea lor în limba slavonă, o lucrare de asemenea proporții și cu o astfel de valoare nu putea să se nască — citez : „decît în perioada de înflorire a culturii în limba slavonă la noi, la începutul secolului al XVI-lea, și nu putea să fie concepută decît de un strălucit reprezentant al acestei culturi în Țara Românească, cum a fost Voievodul Neagoe Basarab".

Prin simpla menționare a concluziei citate ai dat elevilor un deosebit de interesant punct de reper. Tot atît de interesante pot deveni pentru ei și alte asociații cu faptul istoric.

— Da, dar noi nu facem istorie, și s-a exprimat de altfel părerea că manualele prezintă pe alocuri cusurul de a neglija fenomenul literar de dragul amănuntului istoric.

— Depinde cu ce intenție ne referim la datele istorice.

— Înțeleg acum. Și constat că ați rămas statornic în pasiunea de a stabili cît mai multe asocieri posibile.

— De ce nu ? Lărgim astfel orizontul elevilor ; diversele aspecte apar cu mai multă claritate, iar cunoștințele — în mod implicit — devin mai trainice.

După cîteva clipe de tăcere, în care am meditat asupra celor discutate, am întrebat :

— Dacă mergem pe aceeași linie, a asocierilor, n-am putea aduce aici în discuție și „Legenda Mînăstirii Argeșului", precizînd de pildă că mînăstirea zidită de Neagoe — identificat în legendă cu Negru Vodă — este doar un pretext, deoarece acțiunea se întemeiază pe drama meșterului Manole ?

— După părerea mea, nu. Și iată de ce. Lanțul asocierilor este, desigur, pasibil de prelungiri. Dar în acest caz am aluneca în digresiune. Cred că, pe cît sînt de utile asociațiile, pe atît sînt de dăunătoare digresiunile. Altceva e dacă menționăm că amănunte din „Învățăturile lui Neagoe Basarab" privitoare la arta ostășească au fost folosite de N. Bălcescu în studiul „Puterea armată și arta militară de la întemeierea principatului Valahiei pînă acum", dacă subliniem faptul că „Letopisețul Țării Moldovei" al lui Grigore Ureche a servit ca izvor de inspirație lui Costache Negruzzi sau că nuvela acestuia „Alexandru Lăpușneanu" a constituit un model, mărturisit, pentru nuvelele istorice ale lui Alexandru Odobescu.

— Așadar, trebuie să aducem în prim plan implicațiile cele mai caracteristice problemelor discutate, cu grija expresă de a nu știrbi unitatea lecției.

— Desigur. Dar nu ai impresia că noi înșine ne-am abătut de la subiect ?

— Cred că nu ; am reținut ideea conducătoare.

— Anume ?

Mi s-a părut că sînt din nou elev, iar întrebarea directă a profesorului mi-a dat emoții școlărești.

— Problemele aparent aride ale istoriei literaturii vechi am răspuns, trebuie însuflețite, puse în corelație cu alte probleme, urmărind ca elevii să-și formeze o imagine cît mai clară și mai precisă. E un mod de a le dezvolta dragostea și interesul pentru literatură în totalitatea ei.

— Văd că ți-ai însușit punctul meu de vedere. Dovadă acest răspuns, pentru care, din păcate, nu-ți pot da notă fiindcă nu mai ești elev. Ceea ce nu te scutește să înveți mereu.

Prof. VASILE PARFENIE
Ineu

Învățămîntul regulilor de circulație în școli

În perimetrul activităților didactice organizate s-a înscris de cîtăva vreme o nouă preocupare : educația copiilor de vîrstă școlară în vederea cunoașterii și respectării stricte a regulilor de circulație rutieră. Însemnătatea acestei inițiative, care aparține deopotrivă Ministerului Învățămîntului și Direcției Generale a Miliției, este deosebită. Ea își are izvorul în necesitatea imperioasă de a se lua măsuri pentru prevenirea accidentelor rutiere în rîndul elevilor și reprezintă materializarea grijii permanente pe care o poartă partidul și statul nostru pentru tinerele generații.

Ar fi prematur să vorbim încă de pe acum despre roadele acestei noi preocupări organizate. Este cazul să notăm însă că începutul este bun și promițător, iar viitorul pune în fața cadrelor didactice și a lucrătorilor de miliție probleme noi spre rezolvare.

În multe țări învățămîntul regulilor de circulație se desfășoară organizat, pe baza unei programe analitice. În Republica Democrată Germană, în Austria, Franța, S.U.A., Danemarca, Republica Federală a Germaniei etc. cadrele didactice predau, în diferite forme, regulile de circulație rutieră.

La noi, introducerea celor 4 lecții de circulație în planul de învățămînt pe anul școlar 1966/1967 a marcat începutul organizării și oficializării învățămîntului circulației în școlile generale, în licee și licee de specialitate.

Se poate vorbi și despre introducerea activităților organizate pe această linie în taberele de pionieri și școlari. Experiențele efectuate la tabăra de pionieri și școlari din Năvodari, în vara anului 1966 au dat rezultate foarte bune, fapt care a justificat generalizarea de către Direcția activităților educative din Ministerul Învățămîntului a acțiunilor pe teme de circulație în tabere. Paralel cu aceste preocupări, organele de miliție au întreprins, în unele cazuri în colaborare cu conducerile școlilor, acțiuni în care li s-au arătat elevilor principalele reguli de circulație și pericolul nerespectării lor.

Corpul didactic a privit cu răspundere sarcina predării cunoștințelor de circulație introduse în planul de învățămînt. Din sondajele efectuate s-a putut constata că în marea majoritate a școlilor cunoștințele de circulație necesare pietonilor și conducătorilor de biciclete au fost predate cu competență și conștiinciozitate, fapt care a determinat ca elevii să și le însușească în mod satisfăcător. Eforturile trebuie mărite însă. Progresul economic și social al țării noastre determină intensificarea circulației rutiere într-un ritm rapid. Este nevoie — și e firesc să fie așa — de cetățeni pregătiți încă de pe băncile școlii, buni cunoscători ai regulilor de circulație, care să se comporte civilizat și disciplinat în traficul rutier. Iată de ce educația rutieră, ca parte integrantă a educației cetățenești, capătă din ce în ce mai multă importanță.

Anul calendaristic 1966 s-a încheiat cu un număr destul de mare de accidente rutiere. Dintre acestea multe s-au soldat cu morți. Este regretabil și dureros în același timp că victimele mortale din rîndul copiilor între 2—14 ani reprezintă 14 la sută din total.

Unii sînt tentați să admită întîmplarea ca o cauză a acestor „evenimente rutiere" cu consecințe dureroase și nedorite de nimeni. Nu putem fi de acord cu această explicație. Realitatea arată că cele mai frecvente cauze care determină accidentele de circulație în rîndul copiilor de vîrstă școlară sînt traversarea prin locuri nemarcate, trecerea în fugă prin intersecții, jocul în locurile nepermise etc. Trebuie să-i determinăm deci pe elevi să nu comită abateri de la regulile de circulație, să nu facă „greșeli", întrucît în materie de circulație rutieră cele mai multe greșeli nu mai pot fi reparate, nu mai pot fi îndreptate. E de ajuns un pas greșit, o clipă de neatenție, subestimarea pericolului, și accidentul, cu consecința lui, s-a produs. Așa stînd lucrurile, nu cred că există vreun cadru didactic sau părinte care să nu dorească a face totul pentru educarea copiilor în spiritul deplinei cunoașteri și respectări a regulilor de circulație.

Posibilitățile care le stau la dispoziție sînt multiple. Printre ele un loc important îl ocupă activitatea didactică organizată — predarea lecțiilor de circulație în școli — care poate fi îmbunătățită cu forme noi și extinsă și la alte obiecte. Bunăoară, s-ar putea ca la clasa I, la exercițiile de vorbire să li se ceară copiilor să descrie drumul de acasă la școală, să se discute cu ei despre comportarea la intersecții dirijate, la traversări, despre evitarea locurilor periculoase. Se pot face de asemenea exerciții de scriere a unor cuvinte noi în legătură cu drumul spre școală, cum ar fi : marcaje pentru pietoni, semafor electric, dispozitiv cu lumină intermitentă, parte carosabilă, trotuar, intersecție, post fix cu agent de circulație, refugiu pentru pietoni etc. Și dictările pot fi folosite în acest scop. Se pot dicta astfel fraze cuprinzînd dispoziții ca : „Traversează strada prin locurile marcate !", „Înainte de a pune piciorul pe partea carosabilă, privește mai întîi în stînga, pe urmă în dreapta !", „Nu traversa strada în fugă !" — ș.a.m.d. La clasele mai mari, unele dintre exemplele date pentru analiza gramaticală la lecțiile de limba română pot să se refere și ele la probleme de circulație. Toate acestea lărgesc cunoașterea de către elevi a comportării corecte pe stradă în calitate de pietoni și le dezvoltă conștiința răspunderii cu privire la circulație.

Activitatea extrașcolară poate oferi la rîndul ei bune prilejuri de a-i educa pe elevi, prin acțiuni concrete, în vederea cunoașterii și respectării regulilor de circulație. O experiență interesantă pe această linie s-a realizat în școlile din Danemarca și Elveția, unde s-au organizat patrule de elevi care aduc o contribuție prețioasă la prevenirea accidentelor de circulație în rîndul copiilor. Organizate în comun de către Ministerul Învățămîntului și celelalte instituții centrale care răspund de securitatea circulației rutiere, patrulele școlare sînt compuse din elevi care poartă semne distinctive, avînd sarcina de a asigura circulația copiilor în imediata apropiere a școlii și de a-i învăța cum să circule în orașe și în afara acestora. Consider că și la noi, în raport cu specificul circulației rutiere și al organizării școlilor și organizațiilor pionierești se pot înființa asemenea „patrule școlare". Prin activitatea acestora, subordonată autorității școlare și Organizației pionierilor, sub îndrumarea de specialitate a organelor de miliție, s-ar putea realiza învățarea teoretică și aplicarea practică a cunoștințelor de circulație necesare oricărui pieton sau biciclist.

Tot în rîndul măsurilor pentru prevenirea accidentelor de circulație se înscriu și alte acțiuni propagandistice care pot fi realizate de Ministerul Învățămîntului și Consiliul Național al Organizației pionierilor. Organele de specialitate din Direcția Generală a Miliției, pentru a sprijini activitatea cadrelor didactice, au luat măsuri din timp și au realizat (sau realizează în prezent) filme de circulație pentru copii, broșuri („Cum circulăm pe stradă", „Să învățăm regulile de circulație" etc.), pliante, panouri cu indicatoare și marcaje rutiere, diapozitive etc.

Deosebit de importantă pentru etapa actuală este colaborarea permanentă dintre organele miliției pe de o parte și ale Ministerului Învățămîntului, Consiliului Național al Organizației pionierilor și Uniunii Tineretului Comunist. Această colaborare va permite organizarea unor activități multilaterale pentru prevenirea accidentelor de circulație în rîndul copiilor — sarcină deosebit de importantă — și încetățenirea unei practici eficiente în ceea ce privește educația tinerelor generații de elevi în spiritul cunoașterii și respectării regulilor de circulație.

Maior
CONSTANTIN GRĂDINARU
locțiitor al șefului Direcției circulației din Direcția Generală a Miliției

Cercurile de elevi — pepinieră de talente

(Urmare din pag. 1)

un elev care fugise de cîteva ori dintr-o casă de copii și care s-a corectat numai după ce un educator priceput l-a încadrat într-un cerc de instrumente muzicale, unde și-a găsit un rost, a obținut satisfacții.

Al treilea aspect pe care îl aducem în discuție se referă la stilul muncii din cercurile de elevi. Mulți conducători fruntași de cercuri sînt preocupați de a introduce, în cadrul activităților din cercuri, o metodică diferită de cea a lecției. Elevii sînt atrași la o participare mai activă la lucrări, desfășoară acțiuni interesante, creatoare, concrete, mînuind instrumente, unelte, aparate. Ei se familiarizează cu tehnica, învățînd să facă reparații, să construiască, să monteze și să demonteze, concep aparate, rezolvă probleme de altă natură decît cele rezolvate în clasă ; în domeniul artistic își dezvoltă priceperi creatoare, își afirmă personalitatea pe linia aptitudinilor incipiente, poartă discuții cu pictori, poeți, actori etc.

Este necesar să se folosească mai larg elementele care reușesc să atragă copiii în cercuri. Un rol important îl pot juca, în această privință, comisiile metodice. Dacă membrii comisiei de matematică, de exemplu, participă la ședința unui cerc al tinerilor matematicieni, în mod cert vor reuși să sesizeze elementele vii și să ajute la înlăturarea formalismului din munca acestuia. Numai pe această cale se poate preîntîmpina paralelismul cu lecțiile, transformarea activităților din cer în simple meditații la obiecte de învățămînt, verbalismul excesiv, lipsa atractivității, elemente care duc la dizolvarea cercului.

Încurajînd munca cercurilor mulți directori de școli și comandanți de unitate se îngrijesc ca cei mai buni dintre membrii acestora să fie popularizați la panoul de onoare, ca obiectele lucrate să fie prezentate în expoziții periodice sau păstrate în vitrine permanente, creațiile adunate în albume, volume sau reviste cu circulație internă, publicate în presa de tineret. Elevii talentați sînt încurajați să participe la concursuri.

În unele locuri însă nu există un asemenea sprijin. Se întîlnesc chiar cazuri cînd lipsa de interes pentru activitatea cercurilor merge pînă acolo încît nu se știe precis nici numărul cercurilor din școală, nici la ce dată își desfășoară ele activitatea. Așa stau lucrurile, de exemplu, la liceele din Feldioara și Codlea, unde de altfel nu există nici un calendar al activităților zilnice pe unitate, încît nu știe nimeni cînd și la ce activitate pionierească se poate asista într-un detașament. Cu ani în urmă am văzut un cerc foarte prosper de radiofonie la Avrig. Acum am aflat că nu mai există nimic acolo, deoarece profesorul Ștefan Bucșa, care l-a condus, a ieșit la pensie. Rămîne o întrebare deschisă pentru conducerile de școli : de ce unele cercuri bune ies la pensie o dată cu responsabilii lor ? Oare din generația nouă nu se găsește nimeni care să preia făclia înainte de a se stinge și să-i înmulțească lumina ?

Desigur că rîndurile de mai sus nu au putut îmbrățișa întreaga problematică ridicată de activitatea din cercurile de elevi. Socotim însă că aspectele semnalate sînt suficiente spre a ne convinge că avem rezerve puternice care, utilizate rațional, ar putea contribui la înfrumusețarea tuturor școlilor cu cercuri viabile, adevărate pepiniere ale talentelor pionierești.

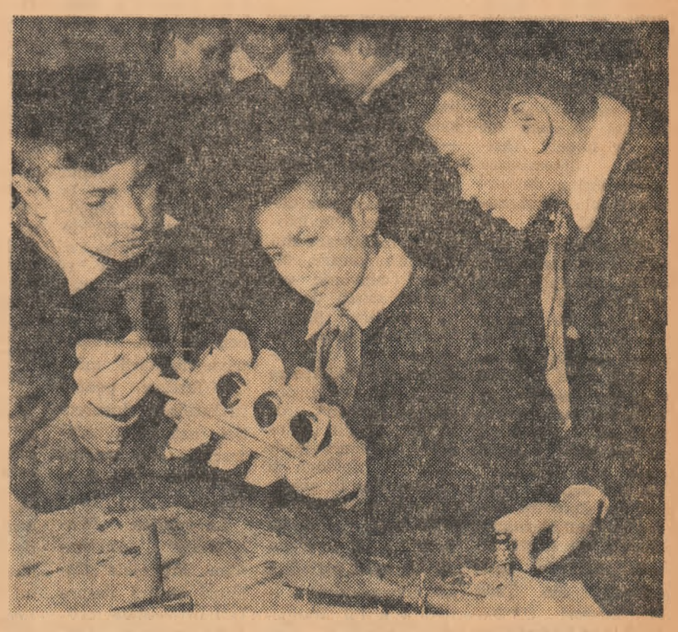

La Casa pionierilor din Constanța, în cercul de electrotehnică, pionierii construiesc stopuri electrice pentru a învăța regulile de circulație

Lucrul în circuit la lecția de educație fizică

Printre procedeele folosite în cadrul lecției de educație fizică, unul din cele mai eficace este lucrul „în circuit" — sistem de exerciții efectuate în flux, cu o intensitate înaltă, realizînd o pregătire fizică multilaterală într-un timp relativ scurt.

In cadrul circuitului elevii trec pe rînd și într-o anumită ordine de la un exercițiu la altul, locul de execuție fiind dinainte stabilit în sală sau pe terenul unde se lucrează. Durata ciclului se stabilește în funcție de scopul urmărit. Astfel, dacă ne adresăm dezvoltării forței, intensitatea efortului trebuie să fie cît mai mare într-o unitate de timp mai mică. Dacă ne adresăm rezistenței generale, intensitatea efortului va fi uniformă și durata mai mare. În sfîrșit, dacă ne adresăm consolidării deprinderilor motrice durata poate fi mai mare decît în cazurile precedente. La stabilirea duratei se ține seama și de perioadele de odihnă între exerciții, ca și după executarea întregului ciclu, precum și de nivelul pregătirii elevilor.

Se recomandă ca exercițiile să fie selecționate în așa fel încît să se adreseze tuturor segmentelor corpului și să țină seama și de dezvoltarea fizică a elevilor. Pentru a realiza caracterul continuu al execuției și pentru a putea stabili numărul de repetări este bine să alegem exerciții simple, cunoscute de elevi, cu efecte bine precizate. Nu vom efectua un număr prea mare de exerciții sau de repetări, deoarece aceasta va determina o execuție superficială. Vom ține seama de locul pe care îl ocupă circuitul în cadrul lecției, de condițiile materiale de care dispunem și de nivelul pregătirii elevilor. Dacă folosim circuitul în partea pregătitoare a lecției, vom alege 8—10 exerciții, în următoarea ordine: pentru mobilitatea brațelor, pentru mobilitatea picioarelor, pentru dezvoltarea forței și mobilității trunchiului, pentru dezvoltarea forței musculaturii spatelui, pentru dezvoltarea forței brațelor, pentru dezvoltarea forței picioarelor, pentru dezvoltarea forței musculaturii abdominale, un exercițiu complex pentru întregul corp, sărituri. Durata fiecărui exercițiu va fi de 15 secunde, cu o pauză de 8 secunde între exerciții. Circuitele executate pe întreaga întindere a părții fundamentale a lecției pot fi formate din elemente ale gimnasticii sportive, combinînd exerciții din acrobatică cu sărituri peste aparate, elemente ale gimnasticii de bază, cuprinzînd exerciții de treceri peste diferite aparate, transportarea de greutăți, tîrîri, echilibru, tracțiuni etc., elemente din jocurile sportive, combinînd exerciții de mișcare în teren cu procedee tehnice de bază, ajungîndu-se chiar la finalizarea acțiunii. Numărul exercițiilor și repetărilor poate fi de 10—12, avînd o durată de 20—25 minute. Folosit către sfîrșitul părții fundamentale a lecției, circuitul va avea același conținut ca în partea fundamentală dar va dura numai 8—10 minute și va avea ca scop fie consolidarea deprinderilor motrice predate în lecția respectivă, fie dezvoltarea calității fizice urmărite, fie ambele aspecte.

După cum se vede, fără a fi cu totul nou, lucrul în circuit se deosebește esențial de standardul tradițional al exercițiilor de încălzire și dezvoltare generală. Deosebirea constă în prezența unor exerciții constante, care nu se schimbă o perioadă de timp considerabilă (o jumătate de trimestru sau chiar un trimestru întreg), dar care cresc permanent în intensitate sau volum. Aceasta determină nu numai îmbunătățirea execuției fiecărui exercițiu, ci și reducerea timpului de parcurgere a circuitului în întregime. In circuit se aplică deci principiul solicitării progresive, aplicarea diferitelor variante avînd drept scop solicitarea uniformă

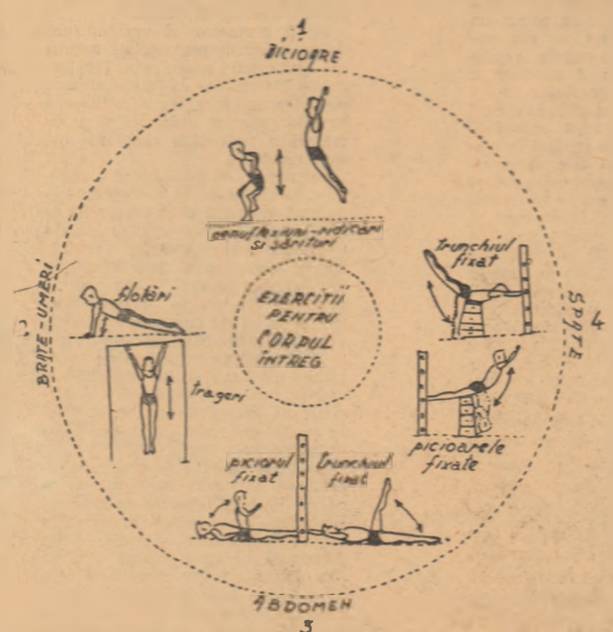

a tuturor grupelor musculare și solicitarea neîntreruptă a sistemelor respirator și cardiovascular.

După cum se vede din schema alăturată, solicitarea diverselor grupe musculare variază la diferitele ateliere de lucru. In timp ce una din grupele musculare este solicitată, o altă grupă se află în faza de odihnă activă. Intrucît în perioada școlarizării efortul de natură statică este contraindicat deoarece are influențe negative asupra osificării și asupra dezvoltării forței, rezistenței, coordonării musculare, obișnuindu-i pe elevi cu lucrul individual, dîndu-le posibilitatea să-și verifice singuri gradul de pregătire. Prevăzînd în general exerciții simple, cunoscute de elevi, care au necesitat aparatură prea complicată, lucrul la circuit stimulează participarea activă și conștientă la lecție chiar și a elevilor mai retrași, mai timizi, mai slab dezvoltați fizic. Totodată, păstrînd în permanență un caracter de întrecere, circuitul determină mobilizarea cu uşurință a elevilor într-o activitate mai intensă. In sfîrșit, conținînd exerciții care se adresează cu precădere pregătirii fizice generale a elevilor, acest procedeu constituie un mijloc eficace pentru realizarea obiectivului principal al educației fizice școlare.

In lecția de educație fizică se poate lucra fie cu toată clasa, în cadrul unui „circuit unitar", fie cu grupe de lucru apropiate ca valoare. In cadrul primei variante, toți elevii efectuează același circuit. De exemplu, o tură de alergare, cățărare cu traversarea laterală a scărilor fixe, mers în echilibru pe două bănci de gimnastică așezate cap la cap, cu partea îngustă în sus, săritură cu picioarele depărtate peste capră, o tură de alergare, rostogoliri laterale pe două saltele așezate în lungime, exerciții pentru abdomen (5 ridicări de trunchi avînd vîrfurile picioarelor fixate), 10 genuflexiuni. In cadrul celei de a doua variante, pentru fiecare grupă se alcătuiește un circuit diferit. Iată un exemplu pentru două grupe, prima cuprinzînd elevi cu o dezvoltare fizică mai scăzută iar a doua elevi cu o bună dezvoltare fizică. La grupa I se va efectua un tur de alergare, săritură în extensie cu bătaie pe ambele picioare la trambulina elastică, rostogolire înainte din ghemuit în ghemuit pe saltea, tracțiuni din poziția atîrnat la paralele sau bară semiînaltă, 15 genuflexiuni, un tur de alergare. La grupa a doua — un tur de alergare, săritură ghemuită la trambulina elastică cu bătaie pe ambele picioare și întoarcere de 180 de grade în aer, rostogolire înapoi din stînd, în sprijin ghemuit, pe saltea, treceri din cățărat la paralele sau bara semiînaltă în sprijin (folosind procedeele învățate), săritură cu picioarele depărtate peste ladă în lățime (4 cutii), 20 genuflexiuni, un tur de alergare.

Fiindcă există nenumărate posibilități de aplicare a lucrului în circuit, în funcție de condițiile de care dispune fiecare școală. Folosit cu pricepere, acest procedeu are un efect multilateral, dezvoltînd forța, rezistența, coordonarea musculară, obișnuindu-i pe elevi cu lucrul individual, dîndu-le posibilitatea să-și verifice singuri gradul de pregătire. Prevăzînd în general exerciții simple, cunoscute de elevi, care au necesitat aparatură prea complicată, lucrul la circuit stimulează participarea activă și conștientă la lecție chiar și a elevilor mai retrași, mai timizi, mai slab dezvoltați fizic. Totodată, păstrînd în permanență un caracter de întrecere, circuitul determină mobilizarea cu uşurință a elevilor într-o activitate mai intensă. In sfîrșit, conținînd exerciții care se adresează cu precădere pregătirii fizice generale a elevilor, acest procedeu constituie un mijloc eficace pentru realizarea obiectivului principal al educației fizice școlare.

Prof. ROMEO IONESCU
București

Mențiune

SECVENȚE

R. D. Vietnam

Deși datorită bombardamentelor americane asupra teritoriului R. D. Vietnam condițiile de desfășurare a învățămîntului sînt foarte grele, nici o școală vietnameză nu și-a întrerupt cursurile. Acolo unde școlile au fost evacuate sau distruse elevii continuă să învețe în școli improvizate, situate în locuri cît mai puțin expuse piraților aerului. În caz de alarmă aeriană, drumuri subterane sau perfect camuflate îi conduc pe elevi către adăposturile antiaeriene.

În actualul an de învățămînt, școlile din R. D. Vietnam cuprind peste 3 000 000 de elevi, majoritatea lor fiind cuprinși în cele peste 11 000 de școli generale. La școlile medii numărul elevilor este cu 28 la sută mai mare ca în anul trecut. Funcționează, de asemenea, peste 70 de școli profesionale și peste 100 de școli de calificare pe lîngă întreprinderi.

U.N.E.S.C.O.

De curînd a fost editat un „Manual pentru învățarea științelor" menit să fie utilizat în școlile unor țări asiatice aflate în curs de dezvoltare. Apărut în 15 limbi, acest manual cuprinde, pe lîngă noțiunile care urmează să fie studiate în cadrul diferitelor discipline științifice, indicații detaliate pentru efectuarea unui număr important de experiențe aferente.

Turcia

În Turcia se fac eforturi sporite pentru micșorarea numărului neștiutorilor de carte și pentru îmbunătățirea învățămîntului în general. Ultimele statistici arată că numărul analfabeților este în scădere.

În cele 22 000 de școli elementare ale țării învață peste 2,5 milioane de școlari. Școlile secundare au două cicluri — *orta* (clasele inferioare) și *lise* (clasele superioare). Funcționează, de asemenea, școli cu caracter tehnic. Totuși, învățămîntul nu dispune încă de condiții satisfăcătoare. Peste 40 000 de sate sînt lipsite de școli, iar numărul învățătorilor este insuficient, lipsa cadrelor didactice resimțindu-se pretutindeni. Numărul candidaților la universitățile din Ankara, Istambul, Smirna, Erzerum, ca și al celor care vor să urmeze Școala tehnică superioară din Istambul crește an de an. Datorită însă numărului limitat de locuri disponibile, trierea este foarte severă.

R. P. Polonă

Anul școlar 1966—1967 este, în Polonia, anul generalizării învățămîntului de 8 ani. Pentru aceasta au fost date în folosință încă 374 de școli iar numărul învățătorilor și profesorilor care predau în școlile generale a ajuns la 180 000.

Învățămîntul de cultură generală și mediu din Polonia este frecventat anul acesta de 8 700 000 de elevi, cu 402 000 mai mulți ca în anul școlar anterior, iar numărul polonezilor cu studii superioare a ajuns la circa 500 000.

R. A. U.

Revista „Croissance des Jeunes Nations" publică într-un număr recent cîteva date privind învățămîntul în R.A.U., comparînd situația actuală cu cea din anii 1952/1953. Față de 1 800 000 de copii și tineri școlarizați în 1952/53 astăzi studiază în școli circa 4 milioane de tineri. Pe categorii de școli, numărul actual al elevilor și studenților este astfel repartizat : 3 129 692 de elevi în școlile primare ; 450 000 de elevi la ciclul pregătitor corespunzător gimnaziului ; 150 000 de elevi în școlile secundare ; 85 000 tineri în școlile secundare tehnice ; peste 120 000 de studenți în învățămîntul superior. Procentul de 30-35% de analfabeți ce mai există este prevăzut a fi lichidat pînă în anul 1975.

S. U. A.

Metoda „învață descoperind", care își propune să-i instruiască pe elevi prin trezirea curiozității lor științifice, este experimentată tot mai mult în școlile din S.U.A. Potrivit acestei metode, în loc ca elevii să asculte lecția prezentată de profesor se utilizează o proiecție care prezintă un fenomen sau o lucrare (de pildă o experiență de chimie, o aplicație practică a unui principiu de fizică etc.). Elevii pun întrebări în legătură cu acestea și, avînd la dispoziție o seamă de materiale, le reproduc. La matematică sau la gramatică li se dau exerciții eronate, cerîndu-li-se să descopere greșelile și să le corecteze. La istorie li se indică anumite izvoare pe baza cărora să alcătuiască unele expuneri.

O problemă importantă pe care o ridică acest experiment este gruparea elevilor nu după vîrstă, ci după aptitudini la anumite discipline.

Camerun

În nordul Camerunului, la Pitoa, institutorul Roger Lagrave experimentează, în condițiile concrete ale țării sale, metoda „pedagogiei active" inițiată cu circa 40 de ani în urmă de cunoscutul pedagog Célestin Freinet. Fiecare copil din școala lui Lagrave are în față o foaie de hîrtie pe care trebuie să reprezinte, prin desene și explicații, scene din viața lui zilnică, din textele de lectură indicate sau din cărțile alese de el însuși. Paralel școlarii lucrează la modelaje în argilă, cîntă la instrumente confecționate de ei, dansează, joacă scenete.

Multe din lucrările elevilor din Pitoa au fost trimise la expoziții în țară și în străinătate.

Cel mai nou tip de „mașină de învățat" utilizat în Uniunea Sovietică în cadrul experimentelor de instruire programată.

Experimente privind predarea matematicii

Unul dintre domeniile învățămîntului în care opiniile, experimentele și cercetările sînt deosebit de numeroase și de ample îl constituie, fără îndoială, conținutul și metodica predării disciplinelor matematice în școala de cultura generală. Este un fenomen cît se poate de normal dacă ne gîndim că matematica este legată strîns de alte discipline școlare și stă la baza a numeroase sectoare de activitate, de la fizica nucleară, astronautică și electronică, conducerea întreprinderilor sau la biologie.

Deși opiniile și investigațiile în acest domeniu merg pe căi foarte diferite, toate ajung la aceeași concluzie : concepția clasică cu privire la ierarhizarea disciplinelor matematice, la stabilirea conținutului acestora și la metodica predării lor este perimată ; devine tot mai flagrantă marea diferență între matematica școlară și cerințele actuale ale științei și tehnicii.

Or, așa cum arată o serie de cercetări desfășurate simultan în ultimii ani în țări ca Belgia, Polonia, Italia, Franța, Norvegia, U.R.S.S., Canada, S.U.A. etc., modernizarea predării matematicii poate începe chiar din primele clase, întrucît copiii de 6—10 ani sînt capabili să-și însușească — bineînțeles dacă sînt prezentate într-o formă adecvată — noțiuni care în programele actuale de învățămînt sînt prevăzute pentru ultimele clase de liceu. De altfel, la acest rezultat par să ajungă și cercetările desfășurate în țara noastră în acest domeniu.

Școlile experimentale și programele de televiziune școlară pentru elevii mici urmăresc activizarea gîndirii matematice a acestora prin diferite jocuri sau prin prezentarea în structuri noi a unor elemente familiare din realitatea înconjurătoare. Astfel, în Franța se emit în prezent o serie de programe de televiziune adresate copiilor între 6 și 10 ani, în cadrul cărora sînt prevăzute teme ca : matematică fără numere, algebra, diagrame, grafice, scheme, funcții, poligoane și poliedre etc. În U.R.S.S., la ultimul congres de psihologie, au fost expuse rezultatele obținute la una din școlile experimentale din Moscova, unde copii de 8—9 ani au reușit să-și însușească cu ușurință noțiuni de algebră ca exprimarea unor mărimi prin litere, numere negative și altele.

Experimentele inițiate dovedesc că pentru copii este ușor înțeleagă faptul că dintr-un ansamblu de elemente se pot face diferite grupări — de băieți și de fete, de copii cu ochi negri și de copii purtînd ochelari etc. — că aceste grupări se pot exclude, se pot întrepătrunde, se pot completa, că pot fi adunate sau scăzute, pot avea aceleași caracteristici sau cu caracteristici diferite ș.a.m.d. Copiii fac operațiuni de acest fel cu obiecte din jurul lor, uneori prin mijlocirea unor jocuri independente, alteori sub conducerea profesorilor. Se înlesnește astfel trecerea de la operațiile cu obiecte concrete la raționamente abstracte, la ecuații și formule algebrice.

Exersarea minții pentru matematică se face astfel de timpuriu în forme superioare, ceea ce se resfrînge pozitiv asupra accesibilității în continuare a noțiunilor de matematică modernă care au mari aplicații în diferite domenii de activitate.

CĂRȚI CĂRȚI

Studii și articole de istorie

A apărut de curînd volumul VIII al revistei „Studii și articole de istorie", editat de Societatea de științe istorice și filologice. Caracterizîndu-se printr-o largă varietate tematică, acest număr al revistei cuprinde un sumar bogat ilustrînd diversitatea preocupărilor de cercetare ale colaboratorilor săi.

Remarcăm, în primul rînd, cîteva studii și articole în care problematica cercetării istorice înclină în special către istoria învățămîntului. Astfel, acad. Petre Constantinescu — Iași semnează un articol intitulat „Profesorii și mișcarea antifascistă din România". Un alt articol, semnat de Cornelia Bodea și Paul Cernovodeanu, are drept temă „Primele școli ostășești din Țara Românească (1838—1840)", Vasile Scurtu și Mihail Trițeanu semnează articolul „Societatea de lectură a elevilor români de la liceul din Baia Mare (1869—1877)", iar I. D. Marin se ocupă de „Primii 30 de ani din viața școlilor comunale din județul Botoșani (1864—1894)".

Alături de aceste articole, care aduc noi și interesante date privitoare la istoria învățămîntului din țara noastră, sumarul cuprinde valoroase studii de istorie generală pe diferite alte teme. Între acestea consemnăm studiul „Nicolae Iorga, istoric al poporului român", de Vasile Maciu, „Cauzele refugierii husiților în Moldova și centrele lor în această țară" de Const. C. Giurescu, „Politica fiscală a lui Ioan-vodă Caragea oglindită în corespondența inedită a lui Manucbei" de Ion Ionașcu, „Lupta orășenilor din Buzău cu episcopia (1550—1850)" de Dimitrie Gh. Ionescu, „Revoluția din 1848 în Tirgoviște și împrejurimi" de Radu Gioglovan, „Activitatea lui V. A. Urechia privind organizarea școlii din timpul său" de Maria Itu și Elena Potorac, „Din lupta muncitorilor de la salinele din Transilvania (1914—1918)" de Constantin Enea și Vasile Șchiopu și „Momente din lupta muncitorimii gălățene, sub conducerea comuniștilor, împotriva dictaturii militare fasciste, pentru înfăptuirea insurecției naționale antifasciste din august 1944" de Petre Pantîru.

La rubrica „Miscellanea" consemnăm articolele „Călători străini despre Iași în secolele XIV-XIX" de Georgeta Crăciun. „Din istoria tipografiilor și presei brăilene (1838—1866)" de Ion Ganea. „Observații cu privire la populația tîrgului Bîrlad la mijlocul secolului al XIX-lea" de Gheorghe Platon, „Aspecte de critică socială în revista meseriașilor «Munca», editată la Sebeș între 1908 și 1910" de Roland Taborsky, „Date despre mitingul aviatic al lui Aurel Vlaicu organizat la Tîrgu Mureș în 1912" de Simion Fuchs, „Ocupația germană la Craiova în anii 1916—1918" de Ion Călin.

Amintim de asemenea rubricile „Texte și documente" și „Cronică", precum și rubrica „Metodică", cuprinzînd articolul „Cum realizăm lecțiile de cultură în cadrul orelor de istorie" de Elena Munteanu, cu regretul de a fi unicul articol al acestei rubrici.

Tabere-curs de geografie și de biologie

Pentru a veni în sprijinul informării și documentării științifice a profesorilor de geografie și de biologie din școlile de la oraș și sate, Societatea de științe naturale și geografie va organiza și în această vară **tabere-curs cu program de geografie** și **tabere-curs cu program de biologie**, conduse de cadre didactice universitare și cercetători științifici.

Programele taberelor vor cuprinde expuneri asupra unor probleme importante și actuale privind sarcinile și preocupările actuale și de perspectivă ale cercetărilor geologice și geografice din țara noastră, dezvoltarea științelor geografice pe plan mondial, expuneri asupra unor probleme de însemnătate deosebită în domeniile biologiei generale, fiziologiei vegetale, animale și ecologiei. Un aspect deosebit se va pune pe aplicațiile cu caracter geografic și biologic în teritoriile străbătute.

Taberele-curs pentru profesorii de geografie vor avea loc între 15—31 iulie a.c. în regiunile **Bacău, Baeat, Ploiești, Galați** și **Maramureș**. Participanții la aceste tabere vor studia condițiile naturale, economia, dezvoltarea istorică și social-culturală a regiunilor respective, precum și unele probleme specifice. Astfel, la tabăra din regiunea **Banat** se va insista asupra proceselor carstice, asupra originii defileului Dunării la Cazane și asupra lucrărilor marelui sistem hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier. La tabăra din regiunea **Bacău** se va stărui asupra geografiei văii Bistriței și se vor face vizite la complexul de lucrări hidroenergetice și la cetățile chimiei. În regiunile **Ploiești** și **Galați** se vor studia aspectele zonei Carpaților și Subcarpaților de la curbură, între Trotuș și Teleajen, iar în regiunea **Maramureș** evoluția și aspectele actuale ale reliefului de origine vulcanică și ale celui de origine sedimentară, particularitățile climatice și microclimatice, economia minieră, unele aspecte demografice și etnografice.

Taberele-curs pentru profesorii de biologie vor avea loc în regiunile **Cluj** (aproximativ între 15-13 iulie), **Dobrogea** (1-15 august), **Ploiești** (1-15 august) și **Iași-Suceava** (aproximativ între 15. VII-31.VII). Programele acestor tabere prevăd studierea florei, faunei și agriculturii regiunilor respective. Printre altele, la tabăra de la **Cluj** se va urmări cunoașterea grădinii botanice, a unor interesante rezervații naturale și a ramurii nordice a munților Apuseni, se vor efectua lucrări practice de laborator pe probleme de fiziologie, ecologie și sistematică (în laboratoarele Universității „Babeș-Bolyai"). În regiunea **Dobrogea** se va insista asupra cunoașterii florei și faunei litoralului și a complexului de lacuri marine precum și asupra unor probleme de hidrobiologie aplicată. La tabăra din reg. **Ploiești** (cu sediul la **Sinaia**) se va stărui asupra cunoașterii florei și faunei văii Prahovei în zona de la nord și de la sud de Sinaia, ca și a florei, vegetației și faunei masivului Bucegi. În regiunile **Iași** și **Suceava** se vor efectua lucrări de fiziologie și de genetică (în laboratoarele Universității din Iași), se vor studia aspecte ale vegetației de deal și de munte, precum și unele din cele mai importante rezervații naturale (Repedea, masivul Rarău, Codrul secular de la Slătioara etc.).

La toate taberele — atît cele de geografie cît și cele de biologie — se vor colecta materiale didactice, alcătuindu-se colecții școlare botanice, zoologice și geologico-geografice.

Librăria cooperației de consum „CARTEA PRIN POȘTĂ" din București, str. serg. Nuțu Ion nr. 8—12, raionul Lenin, livrează cărți pentru biblioteci cu plata prin virament.

La cerere, librăria trimite gratuit materiale de informare bibliografică.

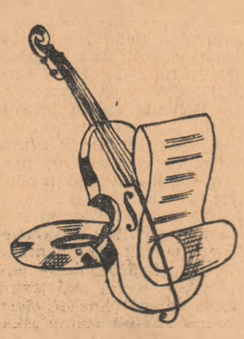

Magazinul MUZICA, al Uniunii Compozitorilor din Republica Socialistă România

Vă informează că pe baza unei scrisori sau cărți poștale cu adresa exactă (comuna, raionul, regiunea, strada și numărul) expediază contra-ramburs sau cu plata în numerar, indiferent de valoare, următoarele mărfuri :

Discuri de muzică simfonică, de cameră, ușoară și populară, ultimele noutăți. Pentru muzica ușoară discurile vor avea autograful interpretului și compozitorului, iar pentru muzica populară al interpretului.

Partituri muzicale (muzică simfonică, de operă și operetă, de cameră, corală, ușoară, populară, muzică de repertoriu și pentru uz didactic, cîntece pentru tineret).

Metode de acordeon, chitară, mandolină, vioară, pian, violoncel, flaut etc., tratate, manuale, studii, solfegii etc.

Lucrări de muzicologie (monografii de compozitori români și străini, istoria muzicii, estetică și critică muzicală, memorialistică, figuri de mari interpreți, viața în imagini, cărți de popularizare a muzicii, ghiduri, dicționare, librete etc.)

Hîrtie cu portative.

Accesorii : corzi (pentru vioară, chitare, mandolină), platine (clarinet), lămpi (radio, televizoare, magnetofoane, picupuri) din import și indigene.

Totodată vinde cu virament sau numerar instituțiilor de stat, școlilor, întreprinderilor, cooperativelor agricole de producție, G.A.S.-urilor, Caselor de cultură și căminelor culturale :

Instrumente muzicale : viori, mandoline, chitare, instrumente pentru fanfară, saxofoane, clarinete, trompete, baterii-jazz, pianine, acordeoane, xilofoane, violoncele, contrabași, chitare electrice, amplificatori 30 wați, radiouri și televizoare, picupuri cu amplificatoare (pentru școli și cămine culturale), magnetofoane etc.

Toate mărfurile se livrează, în baza unei comenzi ferme la magazinul MUZICA, din București, calea Victoriei nr. 41, raionul 30 Decembrie, oficiul poștal 45, Căsuța poștală 4425, indicîndu-se numărul de cont și articolul bugetar.

Expedierea se face la adresa indicată (atît pentru instituții cît și pentru persoane particulare).

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și la difuzorii din unitățile de învățămînt. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. 60.179